

چون چین و فخر المانی دست قدر فرانس

با چند لوح دیگر ارقا میل لوح را ذیل طبیعتی
 و لوح چین * و لوح کنگره بین المللی *
 و حیات سلام عام و الواحی که نافتحار
 پیاده و جرالد آروپ صادر کشته *
 و کدلک الواحی که نافتحار احای شرق
 در ناب سفر عرب * و لوح
 محفل روحانی طهران در مسئله
 مدرسه وحدت البشر
 در کاهه . و غير ذلك
 من المطهار
 العالیه
 ۲۵۴۰ * ۱۹۷۶

کتفیلها ذکر عن الفهرس)

حسنه فوج را صدای بول نمی مارسته اند
عبدالله هنگر

حواب دکتور فورال

(با چند لوح دنکر آرقیل حواب نامه کمگره بین)
(الملى وصوت سلام عام و حواب محله شرق)

فهرست را در آخر فلاحظ غایید

ملاحظه

حواب دکتور فورال حسب الامر مبارک بو شته شده
(و نامه فای ارسال کردیده تا که جا ب و شرسود)
نمایه علیه بدهه فای

(ماکال سی در اصحیح قیام بحاب و سر آن موده)

(۳)

واکتشافات عقلیه ندیده*

نامه ئیکه دکتور فیسیر مرقوم توده

بودم لسخ متعدد او منسر است * و جمیع

میداند که در سیاه ۱۹۱۰ مرقوم کردیده *

وار این نامه کدشیه نامه های متعدده این

صمدون قتل از حرب مرقوم^(۱) و در جریده :

کایه ساپرا اسیسکو سیر استاره ئی زاین

(۱) یعنی در آن نامه ها احجار از وقوع حرب
عطی شده اند بعین این عمارت (أيها العقلاء
أُمّا الفصلاء أُمّها الفلاسفة وأساطير الحكماء ان
رواً كُلَّ الماء من المواد المتميزة مدفونه تحت
أطاق أوروبا وستنهض نادى شراره ويحمل
حالها سافلها وتحاور الى قارات أخرى فتصبح
وجه الارض سمعيراً وحبيباً) الى آخر کلامه
الاحلى *

امان بادن

(خناب روپسر محترم دکتور هورال معمظم)

(علیه سلام اللہ الامری)

ای شخص محترم مصوں حقیقت *
نامه سما کے ۲۸ جولائی ۱۹۲۱ مؤرخ بود رسید
مصطفی خوسی داشت * و دلیل برآن بود
کہ الحمد للہ هنور حوابی و تحری حقیقت
مینمائی * فوای ویکریہ شد ای است

(۵)

مقصود از طبیعیوی که عقائد شان در
مسئله الوهیت ذکر شد حزبی از طبیعیوی ·
تک نظر محسوس بروست است که حواس
حسه مقید و میزان ادراک برداشان میران
حس است که هر محسوس را محبوم شمرند
و عین محسوس را معدوم و یا مستوه داده حتی
وحواد الوهیت را تکلی مطعون نکرد *
مراد جمیع فلاسفة عموماً یست هم است که
مرقوم عوده ئی * مقصود تک نظران
طبیعیونند * أما فلاسفة المیون لطیر سقراط
و افلاطون وارسطو فی الحقيقة شایان احترام
و من حق همایت سایتند * ریرا خدمات
فائقه بعلم انسانی عوده اند *

و همچنین فلاسفة طبیعیون متغرون معتدل

(۴)

مسائل کردیده تاریخ انجریده مسلم و معلوم
و همچنین سیاست فلاسفه و سیع النظر
در لطفی که در کلیه داده شد در نهایت
بلاغت * هدا یک نسخه از آن
حریده در حروف این مکتب ارسال

میشود *

تألف آنکه الله مهد است هدا
اکر حبایجه مطبوع است از هر یک نسخه ئی
از رای ما ارسال دارید *

(۱) وهو سنة ۱۲ حيث قال في تلك الحريدة
ما تزحمه ان اورنا اليوم يكتفيها سرارة واحدة
حتى تشتعل كلها ولا تخصي سنة ۱۹۱۷ الا وتساد
ممالئ ويهز طوفان الحروب جميع العالم ثم تصطلح
الام وتحدد في الاعتقاد وتفصي المبارعات العقيمة
والحروب المدمرة ونأي الصلح الا كرالح

(V)

اما قوای عقایه از خصائص روح است
نظیر شعاع که از خصائص آفتاب است *
اشعه افتاب در تحدید است ولکن هم
افتاب ناقی و برقرار *
مالحظه فرمائید که عقل انسان
در تزايد توافق است و شاید عمل نکلی رايل
کردد ولکن روح بر حالت واحده است
وعقل طهورش منوط لسلامت حسم است
جسم سليم عقل سليم دارد ولی روح مسروط
ماآن نه * عقل بقوه روح ادراك و تصور
و تصرف دارد * ولی روح قوه اراداست *
عقل بواسطه محسوسات ادراك معقولات
کند ولیکن روح طلوهات غير محدوده

(٦)

که خدمت کرده اند *

ماعلم و حکمت را اساس ترقی عالم انسانی
میدانیم و فلاسفة وسیع النظر را ستادش
مینهایم * در رورنامه کلیه ساپرا اسیسکو
دقیق ناید تا حقیقت آشکار کردد ^(۱) *

(۱) حيث قال في المطبق المبارك المدرج في
تلك الحجريدة ما ترجمته انظر الى فلاسفة العصور
الحالية لم تزل سلطنتهم باقية . أما سلطنتهم الرومان
فمع عظمتها انقرضت وكذا سلطنة اليونان ولا
تسعم لهم اليوم همساً * أما سلطنة أفلاطون
وارسطو فلم تزل باقية ولم تزل اسماؤهم في العالم
موقع الاحترام والمذاكرة الح الح *

وأما المطبق المبارك الذي ألقاه في كلية
اسفهان على الفلسفة والطبيعين فهو أيضاً في
عامة السلاعة وله كمال المناسبة مع هذا اللوح لهذا
ذكره نصبه في آخر هذه المجموعة فليراجع

(۹)

و مقاماتی * روح حمادی و مسلم است که
جگادر روح دارد حیات دارد ولی با فصای عالم
حmad حماکه در برد طبیعیوں بیزان سر^۱
محهول مشهود شده که همیشگان کائنات حیات
دارند حماکه در قران میصر ماید (کل سیء
حی) و در عالم بات بیز فوئه نامیه و آن فوئه نامه
روح است و در عالم حیوان فوئه حساسه است
ولی در عالم انسان فوئه محیط است و در همیشگان
مراتب کدشته عقل معفود ولکن روح را
ظهور و بروز * فوئه حساسه ادرائک روح
نماید ولکن فوئه عاقله استدلال بر وجود آن
نماید * و همچین عمل استدلال بر وجود یک
حقیقت غیر مرئیه نماید که محیط بر کائنات است
و در هر رتبه ئی از مراتب ظهور و بروزی

(۸)

دارد * عقل در داره محدوده است و روح غیر
محدود * عقل ادراکات بواسطه قوای
محسوسه دارد اطیب باصره و سامعه و دائقه
وشامه ولامسه ولکن روح آراداست
چنانکه ملاحظه مینماید که در حالت یقظه
و حالت خواب سیر و حرکت دارد * شاید
در عالم رویا حل مسئله ئی از مسائل عامضه
مینماید که در رمان ییداری محبول بود *
عقل تعطیل حواس جسمه اراده ایک بازمیناید
و در حالت خنی و طفو لیپ عقل نکلی مفقود
لکن روح در هایت قوت *
ناری دلائل نسیار است که بقدان عقل
قوه روح موجود * فقط روح رامراتب

(۱۱)

طیعت تهاوز تواید * لکه کل اسیر
طیعتند * ولی اسان هر حید حسمش
اُسیر طیعت ولکن روح و عقلش آزاد

* وحاکم بر طیعت *

مالحظه فرمائید که حکم طیعت
اسان دی روح محرک خاکی است اما روح
وعقل اسان فابون طیعت را می‌سکند
هر چیز می‌شود * و در هوار وار می‌سکند
و بر صهجان دریا نکال سرعت منارد و حون
ماهی در قعر دریا می‌رود و آکتساهات بحر به
می‌سکند * و این شکستی عظیم از برای قوا این
طیعت است و همچین قوه کهربائی این قوه
سرکش عاصی که کوه را می‌سکاند اسان این
قوه را در رحاحه حس مماید * و این خرف

(۱۰)

دارد ولی حقیقتش فوق ادرالک عقول حمالکه
رتئه جماد ادرالک حقیقت سات و کمال بباتی را
نمایید * و نسات ادرالک حقیقت حیوانی را
نتواند و حیوان ادرالک حقیقت کاشعه انسان
که محیط بر سائر اشیای است نتواند * حیوان
اسیر طبیعت است * وارقوایین و بونامیس
طبیعت تحاور کند * ولی در انسان قوه
کاشعه ایست که محیط بر طبعت است که
قوایین طبیعت را در هم شکند * ملاجمیع جماد
و سات و حیوان اسیر طبیعتند * این آفتان باین
عظمت حیان اسیر طبیعت است که هیچ
اراده ندارد وارقوایین طبیعت سرمومئی
تحاوز سواند * و همچین سائر کائنات
از جماد و بنات و حیوان * هیچیک ارنوامیس

(۱۳)

که کاشف حقایق اشیا است ارتყاق
لعر ب محابره میماید * این بیر حرق قابوں
طبیعت است * وهمچنان تقاوون طبیعت
سایه رائل است ولی این سایه را انسان
در آئیده ثابت میکند * و این حرق قابوں
طبیعت است * دقت نمائید که جمیع علوم
و فنون و صنایع و احترامات و اکتسافات
کل ار اسرار طبیعت بود و تقاوون طبیعت
باید مستور ماند * ولی انسان تقوون کاشفه
حرق قابوں طبیعت کرده * و این اسرار
مکبوته را ارجیر عرب بحیر شهود آورده
و این حرق قابوں طبیعت است *
خلاصه آن قوه معمویه انسان که عیر
هرئاست تبع را اردست طبیعت میکیرد

(۱۲)

قاوون طبیعت است * و همچنین آسرار مکبوته
طبیع که حکم طبیعت ناید منفی نماید
اسان آن آسرار مکبوته طبیعت را کشف
نماید و از حیر عیب تحریر شهود می‌ارد * و این
سیر خرق قانون طبیعت است * و همچنین
حواض اشیاء از آسرار طبیعت است
اسان اورا کشف می‌نماید * و همچنین
وقائع ماضیه که از عالم طبیعت مفقود شده
ولکن اسان کشف می‌نماید * و همچنین
و قائم آتیه را اسان نام‌دلال کشف
می‌نماید * و حال آنکه هنور در عالم طبیعت
مفقود است * و محابره و مکاشفه نقاوون
طبیعت محصور در مسافاف قریسه اس
و حال آنکه اسان با آن قوئه معسویه

(۱۵)

تام کل اس ب مکن ییس که در جزء
کمالاتی تحقق یا بد که کل ار ا محروم باشد
وطیع عمارت از خسرو اص و رو اط
صروریه اس ب که مسبع او حقایق اشیا است
وای حقایق کائنات هر حید در های
اختلاف است ولی در عای ارتیاط * وای
حقایق مخلفه راحبت حامعه ئی لارم که
جمع را ب ط سکد یکرده ده * منلا ار کان
واعضا و احراء و عاصر انسان در هایت
اخلاف است ولی حبت حامعه ئی که آن
تعیر ب روح اسلامی میستود جمیع را سکد یکر
ربط میدهد که منتظرها تعاؤن و تعاضد
حاصل کردد * و حرکت کل اعضا در تحت
قواین مسطمه که سبب نقا و وجود است

(۱۴)

و برق طبیعت میرید و سائز کائنات با وجود
نهایت عظمت ارای کالات محروم * اساس را
قوه اراده و شعور موحد ولکن طبیعت
اران محروم * طبیع محور است و انسان
محار و طبیع بی شعور است و انسان با شعور
طبیع از حوادث ماضیه بی هم و انسان
با هم * طبیعت از وقایع آتیه حاصل و انسان
بقوه کاشفه عالم * طبیعت از خود هم ندارد
و انسان از هر چیز ناچیز *

اگر بخوبی تخطیر عاید که انسان حزنی
از عالم طبیع است * وحشیت حامع این
کالات است این کالات حلوه ئی از عالم
طبیع است * س طبیع واحد این
کالات است به هاقد * در حوار کوئیم که حراء

(۱۷)

عظمت و جلال هایت نتیجه اس اسان
شد و اسان ایامی حند در این نشئه انسانی
محن و آلام نا متناهی معدب و لعد میلانی
؛ بی اثرونگر کست * اکر ایdest یقین است
که این کون نا متساهی با جمیع کالات مسنه
هدنان و لعو و بیهوده شده به نیجه و به
عری و به تقاوی و اثربی عمارت از هدنان
میکردد * س یقین کردید که حین
یست این کارهانه بر عظمت نای شوکت
محیر العقول و نای کالات نا متساهی عاقبت
منتهی باین هدنان بخواهد کشت * س اللته
یک نسئه دیکر محقق است حنایکه نسئه
علم نباب از نسئه علم انسانی فی جبراست

(۲۷)

(۱۶)

حصول یا نه * اما حسم انسان از ادحث
حامعه نکلی بی جبر و حال اتکه باراده او
متسطماً و طیفه خود را ایها مینماید *

اما فلاسفه بردو قسمند * ارجمله سقراط
حکیم که معتقد بوحدایت الهیه و حبات
روح بعد از موت بود حسون رأس مخالف
آراء عوام تنک لطراف بود * لهذا از حکیم
ربای را مسموم نبودند * و همیشگی الهی
واشخاص عاقل دانایون در این کائنات
تا متساهی لطر بودند ملاحظه کردند که
نتیجه این کون اعظم نا متساهی متهی لعالم
حمد شد و نتیجه عالم حمد عالم سات گشت
ونتیجه عالم سات عالم حیوان و نتیجه عالم
حیوان عالم انسان * این کون نا متساهی باین

(۱۹)

وحوعدیی وار این کدشته تفاوت مراتب
در حیز حدوث مانع از ادرالک است * سن
چکونه حادث حقیقت قدیمه را ادرالک کرد
خواکه کفیم تفاوت مراتب در حیز
حدوث مانع از ادرالک است * جماد و بیان
وحیوان ار قوای عقلیه انسان که کاشف
حقایق اشیاست بی خبراست ولی انسان
ار جمیع این مراتب باخبر * هر رتبه عالی
محیط بر رتبه سفلی است و کاشف حقیقت
اد * ولی رتبه دامی از رتبه عالی بی حیر
و اطلاع مستحبی است هدایا انسان تصور
حقیقت الوهیت نتواند * ولی تقواعده عقلیه
و لظریه و مطقبیه و طلوعات فیکریه
و انکشافات و جدایه معتقد محضرة الوهیت

(۱۸)

ما بیز ار ان شئه کبری که اعد ار شئه
اسایست بی اطلاع هسیم ولی عدم اطلاع
دلیل بر عدم وجود ییس حیا که عالم جماد
ار عالم انسان تکی بی خرو مسحیل الادراک
ولی عدم ادراک دلیل بر عدم وجود ییست
و دلائل قاطعه متعدده موجود که این
جهان بی نایاب مسیحی حیات انسانی نکردد*

اما حقیقت الوهیت فی الحقیقہ
محرد است * لعی تحرد حقیقی و ادراک
مستحیل * در را اپه تصور انسان آید ان
حقیقت محدوده است به نامساہی محاط است
نه محیط * و ادراک انسان فائق و محیط بران
و همچیں یقین است که تصورات انسانی
حادث است به قدیم وجود دهنی دارد به

(۲۱)

سب تصریق عناصر مفرد کردد * س حور
اطر در ترکیب عناصر کسیم که از هر
ترکیبی کائی تحقق یافته * و کائنات
نامساہی است و معلول نامتناهی * س علت
حکوه فایی *

وترکیب محصور در سه قسم است
لاراعله * ترکیب تصادفی و ترکیب الترامی
و ترکیب ارادی * اما ترکیب عناصر کائنات
یقین است که تصادفی بیس دیرا معلول
بی علت تحقق یابد و ترکیب الترامی بی
بیست دیرا ترکیب الترامی آاست که ان
ترکیب از لوارم ضروریه احراء متراکمه باشد
ولروم دای از هیچ نیء انفکاک یابد لطیر
نور که مظهر اشیا است و حرارت که سب

(۲۰)

میکردد * و کشف فیوضات الهیه مینماید
و یقین میکنند که هر حسد حقیقت
الوهیت عیر مرئیه است و وجود الوهیت
عیر محسوس ولی ادله فاطعه الهیه حکم
بوجود آن حقیقت عیر مرئیه مینماید ولی از
حقیقت کاھی هی مجهول النع است * ملا
ماده اثیریه موجود ولی حقیقتش مجهول
وبالارش محتوم حرارت و ضیاء و کهربا نوحات
او است * از این نوحات وجود ماده اثیریه
اثبات میکردد * ما حسون در فیوضات
الهیه لظر کنیم متیق بوجود الوهیت کردیم
مثلاً ملاحظه مینماییم که وجود کائنات
عبارت از ترکیب عناصر مفسرده است
و عدم عبارت از تحلیل عناصر * دیر اتحلیل

(۲۳)

کنیم و کائنات در هیات انظام و کمال
است کوئیم که ان قدرت قدیمه که تعلق
بوجود این کائنات یافته البته حاصل نیست
بس میکوئیم که عالم است و یقین است که
عاجز نیست س قدر است و یقین است که
فقیر نیست س غی اس و یقین است که
معلوم نیست س موحد است * مقصود
اینست که این نعوت و کمالاتی که از برای
انحقیقت کلیه میشماریم محض لجه سلب
نقاچ است نه ثبوت کمالاتی که در حیز
ادراک اساس است * لهدامیکوئیم که مجهول
النعت است *

باری انحقیقت کلیه با جمیع نعوت
و اوصافش که میشماریم مقدس و منزه از عقول

(۲۲)

توسع عناصر و شعاع آفتاب که از لروم داتی
آفتاب است * در این صورت تحلیل هر ترکیب
مستحیل دیرالروم داتی از هر کائی انفکاک
می‌باشد * شق مال باقی ماند و از ترکیب
ارادیست که یک قوئه عیر مرئیه ئی که تعبیر
قدرت قدیمه می‌شود سبب ترکیب این
عناصر است و از هر ترکیب کائی موجود
شده است اما صفات و کالاتی از اراده
و علم و قدرت و صفات قدیمه که از برای اد
حقیقت لاهوتیه می‌شماریم این از مقتضیات
متاهیده امار وجود در حیز شهود است
نه کالات حقیقی اذ حقیقت الوهیت که
ادرالک ممکن بیست * مثلاً چون در کائنات
ملحوظه نمائیم کالات نامتاهی ادرالک

(۲۵)

وتأثیر این دو مؤثر واقع * أما نفس این دو
ماده در تحقیق تأثیرات دیگر وجود نداشت *
وهمچین سایر کائنات از مؤثرات و منأثرات
این تسلسل یابد و اطلاع این تسلسل واضح
و مبرهن * س لایه این مؤثرات و منأثرات
متنهی بحی قدرد که غی مطلق
ومقدس از مؤثرات است * و آن حقیقت کلیه
غیر محسوسه و غیر مرئه است * و باید حنین
ناشد ریاضی محیط است به محاط و حین اوصاف
صفت معلول است به علمت * و حون دوت کیم
ملاحظه نمائیم که انسان ماسد میکروه
صغری است که در میوه ئی موجود آن مبوه
ارشکوفه تحقق یافته و شکوفه ارشچری
نات اشده و شیجر از ماده سیالیه سو

(۳۴)

وادر اکاتست ولی حور در این کود نامنها هی
نظر واسع دقت میکنیم ملاحظه مینماییم
که حرک و متحرک بدون محرك مسحیل
است و معلول بدون علت ممتنع و محال* و هر
کائی ارکائیت در تحت تأثیر مؤثرات
عدیده تکون ناقته و مسمرا مورد افعالد
وان مؤثرات بیر سائیر مؤثراتی دیگر
تحقیق یابد مثلا باب هیض ابریسایی تحقیق
یابدو اسات شودولی لفس ابر بیر در تحت بدر بیر
مؤثرات دیگر تحقیق یابد و آن مؤثرات بیز
در تحت تأثیر مؤثرات دیگر * مثلا بات
وحیوان ار عصر ناری واژ عنصر مائی که
با صطلاح فلاسفه این ایام اکسیجن
وهیدرجن لشو و غانماید یعنی در تحت تریت

(۲۷)

ار آثارش * نعی تموحات و اهترارش صیاء
و حرارت * وقوه کهربائیه طاهر و آشکار شود
همچنین قوه نامیه و قوه حساسه و قوه عاقله
و قوه متفکره و قوه حافظه و قوه واهمه و قوه
کاشفه این قوای معهودیه کل غیر مرئی و غیر
محسوس ولی با آثار واضح و آشکار *

و اما قوه غیر محدوده نفس محدود
دلیل بروجود غیر محدود است ریرا محدود
البته غیر محدود شناخته میشود حنای که
نفس عجر دلیل بروجود قدر تست و نفس
جهل دلیل بروجود علم و نفس فقر دلیل
بروحود عما * اکر عنائی سود فقری بیر
سود * اکر عامی سود حهلی بیز بود * اکر
نوری بود طامی بیر بیود * نفس ظامت

(۲۶)

ونما نموده و آن ماده سیالیه از خاک
واب تحقیق یافته * حال حکومه این میکروں
صغری میتواند ادرائک حقایق ان بوستان
نماید و با غبانی برد و حقیقت ان با غبان را
ادرائک کند * این واضح است که مستحیل
است * ولی ان میکروب اکر هوشیار
کردد احساس نماید که این نامع و بوستان
و این شجره و شکوفه و هر چندی حود باین
انتظام و کمال تحقیق بیابد * و همچنین اسas
عقل هوشیار یقین نماید که این کوں نامتناهی
باین عظمت و انتظام نفسه تحقیق یافته *
و همچنین قوای غیر مرئیه در حیز امکان
موحد * از جمله قوه اثیریه چنایچه کذشت
که غیر محسوسه و غیر مرئیه است * ولی

(۲۹)

قدر ارتباط وائلاف یکدیگردارد
هر جرئی از لوارم صروریه سایر احرا است
و وظیفه مسئله دارد ولی حبّت حاممه که ان
عقل است جمیع را یکدیگر حبان ارتباط
میدهد که وظیفه خود را منظم ایها مینمایند
و تعاون و تعاصد و تعامل حاصل میگردد
و حرکت جمیع در تحت قوا بی است که از
لوازم وجودیه است اکن در ان حبّت حاممه
که مدبر این اجر است خلل و فسوردی حاصل
شود شبهه بیست که اعضا و اجزاء منظم
از ایهای و طائف حوش محروم ماسد و هر
حد ان قوه حاممه هیکل انسان محسوس
و مرئی بیست و حقیقتش مجهول لکن من
حیث الآنار بکمال قوت طاهر و باهر * س

(۲۸)

دلیل بر بوراست * ری را خلقت عدم بوراست
اما طبیعت عبارت از حواص و روابط
صروریه است که مسعم از حقایق اشیا است
و این حقایق غیر مساهیه هر چند در هایات
اختلاف است و از جهتی در هایات ائتلاف
وعایت ارتباط * و حجوم بطردا وسعت دهی
و بدقت ملاحظه شود یقین کردد هر حقیقتی
از لوارم صروریه سائر حقایق است * س
ارتساط و ائتلاف این حقایق مختلفه نامتناهی را
جهت حامعه ئی لارم تاهر جرئی اراحتزای
کائنات و طیفة حودرا نهایت ابسطام اینها
ماید * مثلا در انسان ملاحظه کن و ارجزء
باید استندلال نکل کرد * این اعضا و اجرای
مختلفه هیکل انسانی ملاحظه کنید که

(۳۱)

آشکار است و بین کائنات جرئیه هر چند
تفاصل محظوظ ولی جرء قیاس بکل کردد * س
همیشه این تفاصلها مرتبه قوّه محیطی که محور
ومركز و مصدر و محرك این تفاصلها است
ملاحت که کفته ایم تعاون و تعاصر در بین
احراری هیکل انسان مقرر و این اعضا و احراز
خدمت لعموم اعضا و احزامی نماید * ملاحت
دست و با و حسم و کوش و فکر و تصویر
معاونت همیشه اعضا و احزامی نماید * ولی
همیشه این تفاصلها مرتبه نهاده قوّه عیر
مرئیه محیطی است که این تفاصلها مسلط
حصول میباشد و ان قوّه معمویه اساس است
که عبارت از روح و عقل است و غیر مرئی
و هنوزین در معامل و کارهای ها ملاحظه

(۳۰)

تات و واضح شد که این کائنات نامساهی در
جهان بین عظمت هریک در اینفای وظیفه
خوش و قی موفق کردند که در تحت اداره
حقیقت کلیه ئی باشند تا این جهان انتظام
یابند * میلا تفاعل و تعاصد و تعاون بین احرای
متربکه وجود انسان مشهود و فابل اسکار
بیست و لی این کهایت نکند بلکه حبت
حامعه ئی لارم دارد که مدیر و مدر این
احزا است تا این اجرای مرکسیه نامعاون
و تعاصد و تفاعل و طایف لارمه حویش را
درنهایت انتظام محی دارند * و شما الحمد لله
واقفید که در بین جمیع کائنات چه کلی وحه
حرئی تفاعل و تعاصد مشهود و مسون است
اما در بین کائنات عظیمه تفاعل مبل آفتاب

(۳۳)

از اراده و شعور ترتیب و ترکیب شده است،
السته این کائنات غیر متباھیه و ترکیب این
عناصر ممفرده که منحصراً نصور ناماً متباھیه
شده از حقیقی صادر کشته که فاقد الشعور
و مسلوب الاراده بیست * این در بر د عقل
واصلاح و مبرهن اسب حای اسکار بیست
ولی مقصود این بیست که ان حقیقت کلیه را
یا صفات او را ما ادراک عوده ایم به حقیقت
و به صفات حقیقی او را همچ یک ادراک
سموده ایم * ولی میکوئیم این کائنات
تمتباھیه و روابط ضروریه و این ترکیب نام
مکمل لاید از مصدري صادر که فاقد
الاراده و شعور بیست و این ترکیب ناماً ساهی

(۳۴)

(۳۲)

عائید که لفاعل یعنی جمیع آلات و ادوات است
و هم مرتب * ولی جمیع این روابط و لفاعل
مرتب نقوه عمومیه ائی که محرک و محور
ومصدر این لفاعلها است و از قوهٔ تحریر یا
مهارت اساد است * س معلوم و محقق شد
که لفاعل و لفاصد و ارتباط یعنی کائنات در
تحت اداره واراده یک قوهٔ محرک که ایست که
 مصدر و محرک و محور لفاعل یعنی کائنات است
و همچنین هر ترتیب و ترکیب که مرتب
و منظم یست ارا ترکیب تصادق کوئیم اما
هر ترکیب و ترتیب که ممنظم و مرتب است
و در ارتباط با یکدیگر بهایت کمال است
یعنی هر جزوی در موقع واقع وارد نواردم
ضروریه سائر اشیا است کوئیم این ترکیب

(۳۵)

ارآئیه شاید مقطع کر دو و ایل اهکاک است
ولی ساعع از افتاد اهکاک ندارد *

باری مقصود ایست که عالم انسانی
بالسسه عالم نات ماوراء الطبیعه است و فی
الحقیقه ماوراء الطبیعه ییست ولی بالنسبه
نات حمیقت انسانی و قوؤه سمع و لصر ماوراء
الطبیعه است * وادرالک حقیقت انسان
وماهیت قوؤه عاقله از رای عالم سات
مسحیل است * و همچنین از رای سرادرالک
حقیقت الوهیت و حقیقت لشته حیات بعد
از مو بگتیع و مسحیل * أما فیوصان
حقیقت رحمایت شامل جمیع کائنات است
واسان ناید در فیوضات الهیه که من جمله
روح است تھکر و تعمق نماید به درحقیقت

(۳۴)

که لصور نامساہی منحل شده می ر
حکمت کایه است * این قصیه فابل الاکلر
یاست مکر نسی که مجرد لعیاد والحاد
واکلار معانی واضحه اشکار برحیزد و حکم
آیه مبارکه (صم کم عمی وهم لاير حعون)
پیدا کند *

واما مسئله اسکه قوای عقلیه وروح
اسان یکی است قوای عقلیه ار حصائص
روح است اطیر قوه منحله و اطیر قوه
متصرکره وقوه مدرکه که ار حصائص
حقیقت اساس است میل شعاع آهاب که ار
حصائص آفتاست * وهیکل انسانی ماسد
ائینه است روح مانند افتاب وقوای عقلیه
ماسد شعاع که ارفیوضات افتاس و شعاع

(۳۷)

اسانی مستحیل و ممیع و محال * و هر فرقه‌ئی
ار عالم انسانی هایات آمال خویش را در این
تعالیم انسانی موجود و مشهود بیايد * این تعالیم
ماشد شجریست که مسوه جمیع اشجار در او
موجود سحوأ کل * ملا فیلسوف هامسائل
اجتماعی را سحوأ کل در این تعالیم انسانی
مشاهده میمایید * و همچیین مسائل حکمه
سحو اترف که مقارن حقیقت است *
و همچیین اهل ادیان حقیقت دین را در این
تعالیم انسانی مشهودا میبینید که بادله فاطعه
و ححت واصحه اثبات میمایید که حقیقت
علاج حقیقی علل و امراض هیئت عمومی عالم
اساییست * اکراین تعالیم عظیمه انتشار
یابد هیئت اجتماعی عموم انسانی ارجمیع

(۳۶)

الوهیت* این انتهای ادراکات عالم اساسیست
حایچه از بیش کندشت * این اوصاف
و کمالاتی که از برای حقیقت الوهیت می‌شمریم
این را اروحو دشمن و دکائیت اقتیاس کرده ایم
به ایسکه بحقیقت و کمالات الهیه نی برده ایم
اینکه می‌کوئیم حقیقت الوهیب مرید
و محاراست به ایست که اراده و احیان
الوهیت را کشف عوده ایم بلکه این را
ارقیوضات الوهیب که در حقائق اشیا حلوه
عوده است اقتیاس عوده ایم *

اما مسائل اجتماعیه ما یعنی تعالیم حضرت
پیغمبر ﷺ که نجاه سال بیش منتشر شده حامع
جمع تعالیم است و واضح و مشهود است که
نخاج و فلاح بدون این تعالیم از برای عالم

(۳۹)

در آخر قول این حمد کله مرقوم می‌شود
و این از برای کل حجت و برهان فاطع است
تفکر در آن فرمائید که قوهٔ ارادهٔ هر نادشاه
مستقلی در ایام حیاتش ناقد است * و همچین
قوهٔ ارادهٔ هر فیلسوف در حمد نفرار تلامید
در ایام حیاتس مؤثر * أما قوهٔ روح القدس
که در حقائق انسیا ظاهر و باهر است قوهٔ
ارادهٔ انسیا ندرجهٔ که هزاران سال در یک
مات عظیمه ناقد و تأسیس خلق حدید می‌ماید
و عالم انسانی را از عالم سابق عالم دیگر نقل
مینماید ملاحظهٔ عائید که حه قوه است این
قوهٔ حارق العاده است * و برهان کافی
برحقیت انسیاء و حجت بالغه بر قوت

(۳۸)

محاطرات و عمل و امراض مزمنه بجات يابد
و همچين مسئله اقتصاد هائی ها ر آرروي
عمال و متنه مقصد احراب اقتصاد است

بالاختصار جمیع احراب را هرره
ولصیبی از تعالیم سهاء اللہ * حون این تعالیم
در کائنات در مساحه درسائر معاید ملل
اخرى حتی بوده ئیها و کوئی پیشیوریها و کلوب
احرابها حتی مادیوں اعلان کر دد کل اعتراض
نمایند که این تعالیم ساد حیاة حدیدی
اربرای عالم انسانیست و علاج فوری جمیع
امراض هنست اجتماعی * ایندا نصی تقدیم
نمیتواند بلکه ب مجرد استماع لطریب اید
واذ عما نأهمیت این تعالیم نماید و کوید هدا
هو الحق وما بعد الحق الا الصلال المیں

(۴۱)

اشراق نود * چه که ادله و راهیں این نی
خردان او هن اریت عکبوت و درهایس
سستی و صعف مشهود * هر حید عاقلان
ایران متألفت مادیوں فرسکیان حواهد
و بیروی طبیعیوں اروپ تقیید آرزو دارند
ولی از قواعد وأصول آمان نی حبرد وار
ادله و حجح و موصوع و محول استاد بی
اطلاع * اروپائیان در مذهب طبیعی محسب
فکر و آرای حویش محققند ولی طبیعیوں
ایران مقلد * هدا با فرسکیان در این مسئله
محاچه و بیان آسان * ریرا تقاعده و دلیل
صحبت میدارد و اسان تقاعده حواب
میدهد * ولی با این مقلدان ایران سیار مکالمه
مشکل است * ریرا آچه میکویند صرف

(٤٠)

وْجِي اسْتَ * وْعَلَيْكَ الْبَهَاءُ الْأَبْهَى

حِيَّا ٢١ سَبْطَمْبَر ١٩٢١

﴿عَدَ الْهَا عَنَاسٌ﴾

أَيْ ثَاتَ بِرِيَانَ نَامَةَ تَمَارِسِيدَ *

مَضْمُونٌ بِسِيَارٍ عَجِيبٍ رِيرَا إِنْ شَهَاتٌ تَارِهَ

إِشْتَهَارٌ بِيَافِتَهَ * قَرُونَ وَاعْصَارٌ مَتَوَالِيَّهُ اسْتَ

كَهْ دَرَارُوْپَا إِنْ زَمْزَمَهْ لَلِيدَ اسْتَ *

وَهْمَچَیِّنَ دَرَقَرُودَ اولَى دَرَآسِيَا التَّشَارِدَادَاشَتَ

وَلِيَ دَرَهْ عَهَدَ قَوَّةَ نَاقِدَهَ كَلْمَةَ اللَّهِ بِسِيَانَ إِنْ

شَهَاتٌ بِرِانِدَاحَتَ وَبُورَ مَيِّنَ مَانِدَ آفَنَابَيَ

(۴۳)

کلمه را تهصیل و تحری تو ان عود * ناری
کو یید که حون در جمیع موجودات ملاحظه
نمایی واضح و مستهود اس است که این عاصر
ا بسیطه نصور نامناهیه محل و ترکیب
شده است هر بر کیی کائی ارکائیات موحده
و حون این ترکیب تحلیل کردد عدم لسی
و اضافی تحقق یابد * دیر عدم مغض را مستحلیل
و محال داده * ملا کو یید احرائی ترکیب
۱ شده است وار آن ترکیب انسان تحقق
یافته * حون این ترکیب تحلیل کردد این کائی
یشری ارمیان برود * ولی آن احراء اصلیه
وعاصر فردیه باقی و برقرار است *
س تحقق کائیات از ترکیب است و تشتبه
۲ موحدات ار تحلیل این ترکیب و تحلیل متابع

(۴۲)

مدعاست به دلیل و نه بر هان * ملا مسئله
عاصر نچنین است که ایرانیان میگوید
علمای طبیعیون این مسئله را حیث ترتیب
میدهدند و برای اساس جمیع مسائل طبیعیه را
تأسیس میماید * ریرا این اصل مذهب
آبان است * و مسائل دیگر تمامها فروع
و آن اندست که در عالم وجود عاصر سیطه
هر یک حرف واحد است و قابل تحری و تفصیل
پاست و جمیع کائنات ترکیب این عاصر
مهرده لعی مرک از احرا ام تو عه اند لعی
عاصر سیطه را لشیه بحروف ماید
و حروف تحری نشود متلا ألف مفرد است
این را از هم تحری تو ان عود آما کائنات سائزه
غزله کلمه اند که مرک از حروف متعدده اند

(۴۵)

کائنات تصادف است معلول بیعت لارم
آید * و این ممتنع و محال است که معلول بیعت
تحقیق یابد * نطلان این قضیه تدیهی است
واکراین ترکیب لروم دانیست درایصوصوت
تحلیل ممتنع و مسحیل * آنداز و سرمدیت
از لوارم داسه ان * این هم که بیست *
سخه ماندتر کیس ارادی بعی باراده حی قدیم
هذا هو الحق وما بعد الحق الا الصالل المیین
و در این مورد در سؤال و حواب مس باری
تحی دقیق در این قضیه کردند * و اما تفاوت
بیان بقوس و سستی و بلندی و برتری و بهتری
طسعیوں دو قسمند * قسمی برآند که این
بهتری و برتری و تفاوت نن نشر در اصل
حلقت است باصطلاح آمها ارم مقضی عالم

(۴۴)

و مترا دف و مسمر در اس صورت حه احیا ح
محی قدیر * این خلاصه بر هان آن و دلیل شان
بر عتمشان واضح و عیار * در وقت تحت این
مسئله را تأسیس نماید * حون این مسئله
می برقو اعد و اصول است * لهذا حواب ا
آسان و تکمال اختصار بیان نطلان این قضیه
میتوان نمود * حاب که نافلسفه ادوب
و امریک سکرار ای مسئله در مبان آمد
و پچند کلمه جواب فناعت نمودند * و نسلیم
کردند در حواب کفته شد که این ترکیب که
اس اساس و حود و سب حیات کائنات است
ار اقسام ثلاثة ترکیب کدام یک است دیرا
ترکیب یا تصادو اس و یا لروم ذاتی و یا ارادی
یعنی تحت اراده اهیه * اکر کوئیم ترکیب

(۴۷)

که ریکیان اور یاک قاطنه و حسی و ناداسد
و منمدهان امریک فاطبة دانا و هو شمید و این
واضح است که تفاوت این دو فرقه می
بر تحرره و تریات است * این قول فلاسمه
و حکما است * ولی اندیسا برآسد که در اصل
فطرت تعاون مسلم و مهره و فصل ایاعصكم
علی بعض قصیه ئی محنت و معلوم * اللنه
نفوس لسر در اصل فطرت مخالفند * اگر
اطفال معدود ار یاک بدر و یاک مادر در مکتب
واحد و سلیم واحد و تریات واحده و نعداء
و طعام واحد بروزش ناسد بعضی بهایت
علم و درایت رسید و بعضی متوسط باشد
و بعضی هیچو حه تعایم سکیرند * س معلوم
شد که تفاوت درین نشان ار تفاوت مرات

(۴۶)

طیعت است و کویید که تفاوت بین نوع
واضح است که طبیعی است * مثلاً نوع
اشجار تفاوت و امنیار شان طبیعی است |
و حیوان نیز تفاوت طبیعی دارد حتی در جماد |
بین تفاوت طبیعی است * یکی معنده
سیک است و دیگری معنده لعل برآورده
یکی صدف است و دیگری حزف و فسم
دیگر از فلاسفه قدمابرا آمد که تفاوت بین
شر و امیار عهود و هیر از برخاست
دیر اشاح که تریات را سُر کردد و درخت
نی عربیانی نسائی شود و بیوولد کردد
و باور شود و شاید تلح است شیرین شود
میوه اش صغیر است کمیر کردد ولد
و حلاوت یابد و برها اعطاشان ایست

(۵۱)

افشانی است که مر عار معصوم را شکر کند
ومقصود شار ایست که این وسائل
در بذایت ناممده بین ناللہ محاوره و محاسن
و مؤسس نمایند تا کمک از صراط مستقیم
مصرف کند *

أَيُّ أَحْمَى الْهَنْيَ بِإِدْهَرِ يَكْ دَرَانِ مَسَائِلِ
حَيَانِ مَلَكَ حَاصِلِ كَيْدَ كَهْ تَقْوَهْ بِرَهَانِ
اَنْدِيَاوَرْ سَلِ بَادَانَ وَبَوْهَ مُوسَ سَارَا
لَسَانِ قَطْعِ عَائِيدَ * رِيرَا أَنْيَايِي الْهَنْيَ بَهُوسِ
مَقْدَسَهُ اَسَانِي * وَامَامَا دُونَ اَسِيرَ وَمَفْتوَنَ
طَبِيعَتِ وَسَيْطَانِ بَهْسَانِي * الْمَهَهِ مَطَاهِرَ
رَحْمَانِي عَالِبِ بَرْغَانِي سَلِ حَسَانِي كَرَددَ *
الداراتِ حَمَالِ مَارَكِ عَلُوكِ أَرْصَنِ نَهَايَتِ
* صَرَاحَتِ دُونَ تَأْوِيلِ وَاحِيَاحِ تَفَسِيرِ

(۵۰)

ومولدند هر یک ار آلهه هستند حه که ایجاد
صفحت الله است * در این صورت طبیعیون
ایران معقد باله هستند ولی آلهه معدده عیر
مناهیه * ملاحظه نمایید که بیان حکومه
مشوّس اسس ولی طبیعیون اصاییون اروپ
حسین کویید * برآید که عناصر نسیطه
بصورت مسماهیه برگش کردد * وهر
صورتی کائی ار کائنات شود و حون تحایل
یابد آن کائن عدم اضافی یابد ** واما مسائل
دیگر که بح و نقل ار طبیعیون موده
بودید که فرد اکمل در نوع سرداری
کلاالت نامساهیه است * واژ شدت دکاء
وفضات کشف اسرار کائنات مایند وار هزار
سال بعد هر دهدان قول مامد داده

(۵۳)

محری کند وار یاش خبر دهد * و رصتی
 بیست والا رای مقصملتر مرقوم
 میسد * و علیک الہماء الالهی

﴿ع ع﴾

﴿حی حضرت سلام * علیه التحیة والسلام﴾

ای معمول و اشتبه حقیقت * نامه
 شمار سید دلیل بران بود که ار افی وحدان
 صحی تاران طلوع عوده * امید حیا است
 که پس ار طلوع صحی آفتان در خسنه
 حیا اشراف عاید که بر تور آفی رد *
 معلوم آخناب بوده که عالم وجود محتاج

در اثبات قوّه قدسیّه ما وراء الطبيعه بر هار
 کافی واقی است * سور ملوک را مطالعه
 نمایید * و خطاهای شدید را دق کسید
 و اندار اب عظیمه را ملاحظه نمایید و خطاب
بِرَبِّنَا يَا إِيَّاهَا الْمُمْطَأَةُ الْوَاقِعَةُ فِي شَاطِئِ الْجَرَبِينِ رَبِّنَا
 تعریف فرمایید و خطاب نظریه را بین
 اندک ملاحظه کنید و خطاب سواحل هر
 ریس را از نظر تک دراید و اطمینو وقوعات
 حاصله کنید که جمیع این اندارات در مدتی
 قلیله تحقق نداشت * آنها در اندک تذکره طبیعی کشف
 این وقوعات مهمه در اندک رمان بیانی
 ممکن است * و تحقق این وقوعات در ایام
 قلیله تصور نمیشود لا والله مکر انکه نقوّه
 ملیک مقتدر تحقق ناید و *حکایت* ناوفده اس

(۵۵)

و مدارس و کیان سیاهان درواشکتن
صحنهای مفصل شد * مانند هوشمیدان
اوروب تمام رکنه ها نی میرند س حه
فرق است میاد این دو نوع سیاه * یکی در اسهل
جهل و دیگری در اوح مدیات حر تریات *
یقین اسب نعام و تریات سلب عرب آناد
و عدم تریات سلب دل ایمان میشود * س ار
آن معلوم شد که تریات ار لوارم عالم مدیات
است .

ومدیات از دو قسم است مدیات عالم طبیعت
ومدیات عالم حقیقت که لعلق عالم احلاق دارد
و تاهر دورهیئت احتماعیه جمیع نسود
علاج و بحاج حاصل نسود * ملاحظه نمایند
که در جهان اوروب مدیات طبیعیه خیمه

(۵۴)

تبری و معلم است * و مرتبی در دو قسم است
مریبیان عالم طبیعت و مریبیان عالم حقیقت
اکر رمیں را الحال طبیعت نگذاری حسکل
و حارسیان کردد * ولی حوز دست ناعمال
مهریان میان آید حسکل بوسیان شود
و حارسیان کاسیان کردد * پس معلوم شد
که در عالم طبیعت تربیت لارم است *
و همچین ملاحظه فرمای که نوع سر اکرار
تربیت و نعلیم محروم مانند جسم مسموم کردد
حه که اقوام متوحده همیچو جه از حیوان
امیاری ندارند * مثلاً حه ورق است میان
سیاهان افریق و سیاهان امریک * ایها حق
الله القر علی صورۃ الدشیرند * آنان متعدد
و باهوش و فرهنگ * حتی در این سفر در محاجم

طبیعی و مرئی حقیقی محروم نمایند یهیں است
 ناسهل درکات عالم حیوایی مسلا کردد *
 مدیت طبیعی ماسدرحاح است * و مدیت
 الہی ماسدرحاح * مدیت حسماںی ماسدجسم
 است و مدیت الہی ماسدروح * این رحاح را
 سراح لارم و این حسد را روح واح *
 صد رسالہ حالسوں حکیم را مطالعہ نمای که
 در ترقیات مدیت عالم انسانی نالیف نموده
 میکوید عقائد دینیه اراعظم و سائط عالم
 مدیت و اسایت است حما که در این رمان
 مسلاحته میکنیم کروهی را که مسیحیانند
 حون در عقائد دینیه ثابت و مستهیمند عوام
 این فرقه فیاسوف حقیقی هستند * ریرا
 ناحلای و اطواری مریند که اعظم فیاسوف

(۵۶)

برافراحته ولکن حه قدر تاریخ است *
جمیع افکار متوجه ممتازه در بنا است
هر رور تجدید سلاح است و تزیید مواد
التهاب * آرام نکلی مقطع و هوس در ربار
دلبل و حیران * ربرا مدبیت احلاق
وروحایت و احدا سعادت الله نکلی معهود
ناری همچنان که در عالم طبیعت مرئی
و معلم لارم همچین در عالم حقیقت نعی عالم
حان و وحدان و شیم و احلاق و فسائلی نایار
و کلاس حقیقی عالم انسانی و سعادت دوچهار
معلم و مرئی واحد *

مؤسس مدیات طبعی فلاسفة ارمنی
و معلم مدیات حقیقت مظاہر معدسه
الهیه اند * هدایا کر عالم انسانی ارمنی

(۵۹)

یافند * و همچین حصر مسیح علیه السلام
ملل مسافر ة مساعده محاصله بونان رومان
سریان کلدان آشوریان اجسان را که در
نهایت نعص وعدا و بودند بمعین واحد
جمع کرد و ارتباطات ان محاسبه * س و اصح و معین
شد که از برای عالم انسانی مرئی و معلم عمومی
لارم * و آناد مطاهر مقدسه الهیه اند
واکر بھوسی کویید که ما از حواسیم و احیا بح
تعلیم بداریم * مسل آن است که حواس
ام رای لشکری نکوییدند در قبود حرب
ماهیم محساح سردار یستیم * ای
واصح است که ای قول نی اساس اس
همیع لشکر حه از حواس حه از عوام کل
محناخ سردارند که مرئی عمومی است

(۵۸)

بعد از رسمت و سلوك و رياصن سين كثيره
تحصيل ميهاد * عوام اين فرقه در نهايت
کمال بعضايي محلی هستند اينها *

اس معلوم شد از راي عالم انساني مردي
حقيقى عمومي لارم تا احراب مهرقه رادر طل
کله واحده جمع کندو ممل محاصره را رحسمه
واحد سو شاند وعداون و بعض ارا مسدل
محبت و لا عايد و حبیث و حدال را نصلح
و سلام احتم دهد خناچه حصر رسول عليه
الصلوة والسلام و مائيل متخاره محاصره
متوجهه عنان باده را يكديگر السیام داد
و در طل حيمه وحدت در او رد اين بود که آن
عریان باديه ترقی عطیم عود دد و در عالم کمالات
معنویه و صوریه علم افراختند و عزت اندیه

(۶۱)

مهلکه آفاق را تشخیص می‌سmodد و معالجه
می‌پرمودد * و همچنان طبیمان طبیعی آمدید
ورجات نسیار کشیدید * دهاران را برسیار
بودند * و علیلان را معالجه آبدان می‌سmodد
این دو فرقه هر دو حادم عالم انسانی بودند
و قوائده عظیمه از هر دو صنف در میان *
ولی بو شکر کن حدارا که طبیع دل و حانی
و حکیم حسم و آبدان * مرتعسان روحانی را
داروی رسمانی دهی و علیلان جسمانی را علاج
و درمانی رسانی عائی * حامع دو طبیعت و حائز
دو منقعت * این است عیسی موهبت
ای است فضل و رحمت که تورا موفق
خدمت یار واعیان را موده و مطهر الطاف
یاشمار فرموده * جمیع انسان حواه حوالش

(٦٠)

وَهُدَا كَاف وَافْ لِمِنْ أَقْى السَّمْع وَهُوَ
شَهِيدٌ وَعَلِيَّكَ الْهَمَاءُ الْأَرْبَهِي

﴿عَنْدَ الْهَمَاءِ عَمَاسَ﴾

فَرَوَيْنِ حَصْرَتْ حَكِيمَ نَاسِيْ عَالِيَّهُ هَمَاءُ اللَّهِ الْأَرْبَهِي

لَهُوَ اللَّهُ

اَيْ حَكِيمُ الْهَبِيْ * اَرْ بَدَائِيْتَ بَارِجَ تَابُورِ مَنَا
هَدَا دَرَدَسَا دُو صَفَ طَبِيَّيَانَ مُوجُودَ
اطَّبَى الْهَبِيْ وَاطَّبَى طَبِيعَيْ * وَدَرَ كَسَبَ
وَصَحَفَ مَدَ كَورَ * بَهُوسَ مَارَكَيْ طَبِيَّيَانَ الْهَبِيْ
بَوَدَدَ وَتَسْحَصَ اَمْرَاضَ مَعْنَوَيْ مَسْمُودَدَدَ
وَبَدَرِيَافَ الْهَبِيْ مَعَالَهَ مَيَهْرَ مَوَدَدَدَ * آَنَ طَبِيَّيَانَ
دَرَدَسَتَانَ الْهَبِيْ مَحَصِيلَ طَبَاتَ كَرَدَدَدَ * لَهُدا
اَمْرَاضَ مَرْمَيَهَ بَهُوسَ السَّانِي رَا مَلَكَهَ عَالَ

(۶۳)

لئو میشی ششم کمکرۀ بیان المللی
(آزادی حواهار ادبیان نارس)

هو اللہ

دوست عریر مخترماء * نامه سما رسید
ومصمون سب سرور وحدان گردید ریرا
دلات میکرد که جمعی از حیر حواهان عالم
اسانی هم کاشنے اند که کمکرۀ ادبیان
تشکیل یابید تا سب الفت بیان ادله شود
وحقیقت دین و اساس ادیان الهی اشکار گردد
وسوء تفاهم عاولد * این مقصد حلیلی است
ریرا اعظم خدمت عالم انسانی است وار
سموحت رحماییه است * امیدوارم که این
اجمیں موافق بر تأثیف قلوب اهل عالم گردد

(۶۲)

وحواه بیکاره که ار قزوین مرور عوده اند
وبایها ملاقات شده کل ار بورا صی و منون
وحوشنودند * ار این حب عمد الهماء عبطه
خدمت تو میحورد و آردوی مساقیت
تو میماید * ای کاس من نز ار این خدمت
لصیبی داشتم و هر هئی مسکر فهم لکن یحمس
و سخته من یسأء « جمیع یاران روحانی را
تحیت اندع الہی با کمال استیاق
برسان و علیک الهماء الالهی
﴿ عمد الهماء عباس ﴾

(٦٥)

رحد افکار است وحدت حاسیات است
وحدت آداب است وروالط معمویه دین
عموم افراد * تاعقل بعوس تربیت الهی
لشونها مارد و تحری حقیقت کنند و در
مقامات عالیه کلالات انسانی رسید و مدیات
الهیه تأسیس کردد * زیرا در عالم وجود دو
مدیات و وجود * کی مدیات طبیعی مادی
که خدمت دنیا احسام کاره * و دیگری
مدیات الهی که خدمت دنیا اح-لاق مسماید
م مؤسس مدیات مادی عقلاء لشرون دو و مؤسس
مدیات الهیه مطاهر مقدسه الهی * دین اساس
مدیات الهیه است * و مدیات مادیه بجزله
جسم است و مدیات الهیه بجزله روح * جسم

(٥٤)

(۶۴)

واب ساب صلح یعنی ادیان شود * تایپ کارکی
در عالم انسانی نماید * جمیع ادیان دنیا مل
یکا کسکی یعنی وحدت عالم انسانی در آید *
و لسیار آرزو داشتم که در این کیکرئه یعنی
الملکی حاضر کردم * ولی افسوس که
در مصرم و صعف الهیه واستیلاه امراض
مالع از حصوص راست له دانگال خجالت
عذر از حصور میمایم و حد سطرب در
ای حصوص مینکارم *

عقلاء نسر که معنوون حقیقتند در بردا آمان
واصح و مسلم است که مقصد ارسطور مطاهر
مقدسه الهیه و ارال کتب و تأسیس دین
آلهی الفت یعنی شراست و محبت یعنی افراد
انسانی * دین اساس وحدت روحانیه است

(۶۷)

رهرقابل کردد * دین که ناید سب بورایت
عالم انسانی ناشد سب طمات شده است
دین که سب حیات اندی است سب میان
شده * سب تا این تفایلید در دست است واب
دام ترویر در شسب از دن جر مصرت لعالم
اسان حصول پذیرد * سب ناید این تفایلید که همه
وسیله را که معمول نادیان است تمام هم
ریخت و تحری اساس ادبان الهی کرد * وحود
اساس ادبان الهی نکی است و حقیقت است
وحقیقت تعدد و تحری و مول نماید همدا اتحاد
والعمرت تام بیں جمیع ادبان حاصل شود * دین
الهی در هم ات کمال و جمال در احمن عالم انسانی
حلوه ناید * سب این کنگره محترم ناید این
برده های تفایلید را بدرد * این روائندرا ارمغان
لا

(۶۶)

سیروح مرده است و لو در ها است طراوت
ولطافت باشد * ماری مقصد اردیں رواناط
ضرورت وحدت عالم انسانی است و این است
اساس ادیان الهی * این است ویصل اندی الهی
این است تعالیم و بو امیدیں الهی * این است
نور حیات اندی * هر از افسوس که این اساس
میں متروک و محجوب جمع ادیان ولی تعالییدی
ایجاد کرده اند که هیچ راست با ساس دین
الهی ندارد * و حون این تعالیید مخالف است
ار اخلاق حداک حاصل * و حداک متهی
نقیال کردد و حون بیچاره کان ریحسه شود
اموال تالار و تاراج رود اطماع سکس
واسیر ماسد * دین که ناید سب الفت ناشد
مورب کلمت شود دین که ناید شہد فائق ناشد

(٧١)

امتحان و آرمايش کندو همچنین قرار آرا اتلافات
کند هر یه‌ی که ربان نامتحان کشود
عاقبت محسران او باد در آن که همیران او تحمل
ثقل اعظم سود و میزان متلانی شد *
ار حضرت رسول روحی له الفدا ارع
سؤال کردند حواب فرمود (لوعامت الغیب
لاستکبرت من الحیرو لا أعلم مادا یفعل بی
در یکم عدا) این نص قرآن است روات یسیت
ولیکن انظر الى الاشاره ولیک الدشاره ان
الامر صعب مستصعب لا یحتمله الا ملك
مقرب او بی مرسل * و هدا نص الحدیث
شم اعلم ان النجم ثاقب والقلب راعب والحجر

(۷۰)

﴿سَهْ دَهْ حَمَّادْ حَسِينْ قَمْلُ عَلِيْ اَرَاهَلْ﴾
ـهـ دـهـ اـصـفـهـانـ عـلـيـهـ الـمـحـيـةـ وـالـماءـ)

أی طال حفقت روی حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام بر ماید بام و دشحصی
نام کام فرباد برآورد که یا علی نقش سخن
الهی داری که در صون حمایت او معموظ
و مصوی فرمود سلی عرص کرد پس خود را
پائیں اندار فرمود طالب مطلوب را
امتحان ساید ملکه مطلوب طالب را

(۷۳)

شهرها در محافل عطی و کمائس کبری
نعره ریان لطمه‌های مفصول کرد و اچه که
در الواح و تعالیم هماء الله در مسئله حبک
وصلاح بود انتشار داد *

حضرت بهاء الله تقر سایحاه سال بیش
تمالی انتشار فرمود و آهیک صلاح عمومی
بلند کرد * و در جمیع الواح و رسائل اصریح
عمارت از این وقائع حاله حبک داد که عالم
اسانی در حطر عظیم است * و در اسیقاں
حرب عمومی محتروم الوقوع * ریرا مواد
ملتهه در خرائی حهمیه اروپ ناشماراً منه حر
خواهد کشت * ارجمله مالکان ولکان
خواهد کرد بدو حریطه اروپ تغییر خواهد
یافت * لهدا عالم اسانی را دعوت اصلاح

(٧٢)

رخار والشحر دوار * البيت معمور والقبر
 مطمور والسعی هـ کورد تمسک بالعروفة
 الوثقى الی لا انفصام لها وعليك
 الہاء الای (عبدالله عباس)

سچنگون - سعید

﴿ صوت سلام علم ﴾

لَهُوَ لِلَّهُ أَكْبَرُ

ای مسیحون حهل ساله اهد ارادتی
 مدت سه سال امی ارسنه هر اروه صد وده
 تا هایت سه هرار و نه صد و سیزده درا قلیم
 اروبا و فاره وسیع امریکا سیر و سفر عود
 و با وجود ضعف و ناتوانی شدید در جمیع

(۷۵)

رسان ابر تاریکی دری که افق انسانی را
احاطه نماید * و طوفان شدیدی در عرصه
که کشتیهای حیات شهر را در هم شکند
وسیل شدیدی عمری مدد و دیار اروپ را
احاطه کند * س بیدار شوید بدارشودید
هوشیار کردید هوشمار کردید * تا جمیع
سهایت همت ارجیرم و بعون و عماں الهیه
علم وحدت انسانی برادر اریم * وصلح
عمومی ترویح کسیم تا عالم انسانی را از این
حظر عظیم بحات دهیم *

در آمریک و اروپ نفوس مقدسی
ملافات شد که در قضیه صلح عمومی همدم
و همچار بودند و در عصیّه وحدت عالم انسانی
متفق وهم آوار ولی افسوس که قلیل بودند

(۷۴)

عمومی فرمود والو احی هلوک و سلاطین
رکاشت * و در آن الواح مصرات شد مده
حیلک سان فرمود و فوائد و مفاسع صلح عمومی
آشکار کرد که حرب هادم بدان انسانی است
و انسان بدان الهی * صلح حیات محسم است
و حرب ممات مصود * صلح روح الهی است
حیلک نهادت شیطانی * صلح بور آفاق است
و حیلک طامت علی الاطلاق *

جمیع آدیاء عظام و فلاسفة قدماء و کتب
الهیه نشیر صلح و وفا بودند و ندیر حیلک
و حفها * ان است أساس الهی این است فمی
آنسانی این است أساس شرایع الهی
نادری من در جمع مجامع فرند در دم که ای عقلای
عالی و ای فلاسفة عرب و ای دانان رؤی

(۷۷)

بادی مقصود این است تقریباً پیجاه
سال پیش حضرت مهـاـ اللـهـ تـحـدـیـرـ اـرـایـ حـطـرـ
عطـیـمـ وـ رـمـوـدـ * هـرـ جـمـدـ مـصـرـاتـ حـمـلـکـ پـیـشـ
دـاـیـانـ وـ اـصـحـ وـ آـشـ کـارـبـودـ وـ لـیـ حـالـ بـرـدـ
عـمـومـ وـ اـضـحـ وـ مـعـنـ کـتـتـ کـهـ حـرـ آـوتـ
عـالـمـ اـسـانـیـ اـسـتـ وـ هـاـدـمـ نـیـانـ الـهـیـ وـ سـدـ
مـوـتـ آـهـدـیـ وـ مـحـرـبـ مـدـائـنـ مـعـمـورـهـ وـ آـشـ
حـهـاـنـ کـیـرـ وـ مـصـیـمـتـ کـکـرـیـ * لـهـداـ لـعـرـهـ
وـ فـرـیـادـ اـسـتـ کـهـ اـرـهـ طـرـفـ نـاـوـحـ اـعـلـیـ مـیـرـسـدـ
آـهـ وـ عـهـاـنـ اـسـتـ کـهـ رـلـلـهـ نـارـکـانـ عـالـمـ
اـبـدـاـتـهـ اـسـتـ * أـقـالـیـمـ مـعـمـورـهـ اـسـ کـهـ
مـطـمـوـرـهـ مـسـکـرـدـ دـارـ صـحـیـحـ اـطـهـالـ نـیـ
دـرـاـسـتـ کـهـ چـشمـهـاـ کـرـیـانـ اـسـتـ وـارـ فـرـیـادـ
وـ اوـبـلـایـ رـیـانـ پـیـچـارـهـ اـسـتـ کـهـ دـلـهـاـ درـسـورـ

(۷۶)

واعاظم رحال را کمال حیان بوده که تجھیز جوش
و تریید قوای حریمه ساپ حفظ صلح
و سلام است * و صراحةً⁼⁼ بیان شد که اه
حین است * این حیوس حراره لا ندروری
میدان آید و این مواد ملهمه لا بد منفی حر
کردد * و اینچار مسوط لشزاره است
که بعثت⁼⁼ شعله را آفاق زندولي از عدم اتساع
افکار و کوری انصار این بیان ادعائی پیشید
تا اسکه نعمه⁼⁼ شراره بالکان را ولکان

* بود

در نداشت حرب بالکان عومی مهمه
سؤال نمودند که آیا این حرب بالکان حرب
عمومی است در حواب د کر شد که منتهی
بحرب عمومی کردد *

(۷۹)

حال وقت آن است که علم صلح عمومی
بر افرارید و ای سیل عظیم را که آفت
کبری است مقاومت نماید * هرجند این
مسحون چهل سال در حاس استنداد بود
ولی هیچ وقت مهمل این ایام متاثر و متحسر
سوده * روح در سور و کدار است و قلب
در هایت اسف والهاب * حشم کریان است
و حکر سوران * نکوئند و سالمدو سساد
تا آنی بر این آتش بر شعله بزیرید بلکه
همت هما اس نائمه حهان سور حوموس
کردد *

أَيُّ خَدَاوَهْ مَهْرَبَانْ بِهْرِيَادْ بِيْحَارْ كَانْ
برس * أَيُّ مَالَكْ يَرْدَانْ بَرَاسْ اطْفَالْ بِيْمَ رَحْمْ
فَرْمَأَيِّ حَدَاوَهْ بَيِّ سَارْ اَيِّ سِيلْ شَدِيدَ رَا

(۷۸)

وکدار است * و نعره و آسها و او نااست
که اردهای مادرها نمیدارد و آه و فعا است
که از ندرهای سالخورده ناوح آسمان میرسد
علم آوریش از آساش محروم است *
صدای توب و تنهای است ما نمیرعد میرسد
ومواد ملهمه است که میدان حمل را
قبرسماں حوانان بورسیده میماند * ایچه
کویم ند تراران است *

ای دول عالم رحی در عالم انسانی * ای
ملل عالم عطف اطری بر مسادین حرب *
ای دنایا - شر ار حال مظلومان نهدی *
ای فلاسفة عرب در این بلیه عطمنی نعمتی
ای سروران حهار در دفع این آف تفکری
ای نوع انسانی در مع اس درندگی تدبیری

(۸۱)

ووحدان بود مهات سرور حاصل شد *
درایی سفر هر حمد مستهود و واضح کردید
که عالم عرب در مدیت مادیه ترقیات فوق
العاده نموده ولی مدادت الهیه بر داشت
که نکلی فراموس شود * ریرا جمیع افکار
در عالم طبیعت عرق کردند * هر چه هست
حلوه حهان طبعت است به حلوه الهی *
وحوں در عالم طبیعت هائض نسیار هدا
آوار مدیت الهیه بهان و طبیعت حکمران
شده است * در عالم طبعت قوه اعظم تمارع
در نقاه است * و از مساريء در دعا مدد
ومدستا جمیع مسکلها و سار حیک وحدال
وعداوب و لعصاء زن جمیع نسر است *

(۶۷)

(۸۰)

قطع کن * ای حلق حهایان این اتش
اuro وحته را خواموش کن * ای دادرس
هر یاد تهمان برس * ای داور حقیقی مادران
حکر حون را تسلى ده * ای رحم رحیم
بر جشم کریان و دل سوران ادران رحم عما
ای طوفان را ساکن کن وای حنک
حها سکیر را اصلاح و آشی مدل
ورما * توئی مقتدر و توای او توئی

بیما و شما (مع ع)

(مد روفارئن محله شرقی لمدن)

لهم اصلح (الله) عزوجل

دوست محترم من * نامه شما رسید
از آن روابط روحانی کے منعث ارجان

(۸۳)

فرمودند تا تریت الٰی عالم انسانی ارسان
طبعیت و ظلمت نادانی بخان یا ویه اکمالات
معنوی و اساس اس وحدات و فضائل روحانی
موفق کردد و مصددرسوحات رجحانی شود
این است مدیت الٰی *

امروز در عالم انسانی مدیت مادی
ماسدرحاح در همهاست اطاعت است * ولی هر ار
افوس که این رحاح محروم اد سراج است
و سراح مدیت الٰهی است که مطاهر مددسه
الٰهیه مؤسس آمد *

باری حول این قرن ورن ابووار است
قرن طهور حقیقت است قرن تریات است
هرار افسوس که هموزدر این نشر لعنه ایان
حائله و مغارعات طبیعیه و حصومه و عداوت

(۸۲)

در ادر عالم طبیعت طلیم و حود سندی و آر روی
نمله و تهدی بر حقوق سائرین و صفات عیر
مددوچه که از درائل عالم حیوانی است
موحد * س نام مقصای طبیعت ای نشر
حکمران است فلاخ و تجاج محال ریرا فلاخ
و تجاج عالم انسانی بصفائی و بصفائی است
که رات حقیقت انسان است * و آن مخالف
مقصای طبیعت است * طبیعت حسکچو
است طبیعت حسکچو ای است * طبیعت
سدید کار است * طبیعت عاول ارجمند
پور دکار است * ای است که ملاحدله
میهر مائید که این صفات در نده کی در عالم
حیوانی طبیعی است * لهداحه سرت برو دکار
محض لطف و عیایت نعم رسیل وار ال کت

(۸۵)

حوبریری و درینه کی است که ارخصائص
عالی حیوانی است ولی ناطهر نام نعصب
دیگر و نعصب حسی و نعصب و طی هاده اند
و تیشه بر ریشه عالم اسلامی مرسید * صمد
هر ارجوس *

ناری من در جمیع ممالک عرب ساخت
مودم و در جمیع مجامع و کلائس عظمی
عوچ تعالیم حضرت مهابت اللہ اعلان وحدت
علم اسلامی ہو دم و روحی صلح عمومی کردم
عره ربان جمیع را عمل کوت الہی دعوت
مودم کہ الحمد للہ شمس حیثت ارافق ترق
در هاست لمعان اشراف موده و بر جمیع
آفاق بر تواندا حیه * بر بوا و تعالیم اسلامی است
و آن اعلان وحدت عالم اسلامی است و ترویج

(۸۲)

در هايات متأت است * و جمیع این صر رها
ار آن است که مدیدت الهیه بکلی از میان
رفته و تعالیم ابیا فراموش کردیده * مسلا
نص تورات است که جمیع شش حلق رحماسد
و در طل حلاف رو ردد کار به حلق شیطان
نص احیل است که آفتاب الهی بر مطعم
وعاصی جمیع بر تو انداخمه * و در قرار
میفرماید لاتری فی حلق الرجم من تفاوت
این است اساس مظاهر مقدسه الهیه ولی
هر ارافوس که سوء تفاهم بکلی بینان انداء را
برانداخته * لهدا دین که باید سلب محبت
والفت ناشد و مؤسس وحدت عالم انسانی
کردد سلب بعض وعداوت کردیده *
شش هزار سال است که درین شش

(۸۷)

الحمد لله در أمر يدكَا كوشهاي باريافم ونفوس
همدم وهمرار ديدم که مقاصدا آن نهوس القاء
القت بیں جمع نسر است و هایت آرزو رويات
و حق العاده عالم انساني * و همچنان در لشدن
نهوس مدارکي راه للافات کردم که بخان و دل
در القاء محبت والامت در بیں نشر مسکو شد
اميدهم حیان است که رور برو راں افکار
عالیه انتشار نايد و این مقاصد حیریه حلوه
عاید * ناجمیع ممل علم مطاهر سوحت
رحماییه کردید و در بیں ادبیں واقوام براع
وحدى ای اید * این است عرب الدبه *
این است سعادت سرمد *
این است حیت عالم انساني
﴿ع ع﴾

(۸۶)

صلاح عمومی و تحری حقیقت و تاسیس الفت
و محبت نفوءه دنات و تطبیق علم و عقل و دین
ورک تعصیت دینی و حاسی و وظی و ساسی
و تعمیم معارف عمومی و تحکیم محکمه کهای
عمومی که حل مسکلات مسائل محبله بین دولی
و بین المللی نماید * و تربیت عموم ایان اطیر
رحال در جمیع وسائل انسانی و حل مسائل
اقتصادادی و تأسیس لسان عمومی و اممال
دلک تا عالم انسانی از طامت صلالات بحث
یابد و بعلم ایواره دنات رسید * و نکلی این
براع وحدال و حصومت وعداوت در بین
دشمن از بینیان بر افتاد و سوء تفاهمی که بین
آدیان است رائل کردد * دیرا أساس ادیان
المی یکی است و آن وحدت عالم انسانی است

(۸۹)

کشش جمیع ارحمت حارح شدند * تا ار که
نوع انسان عبرت کیرد * و آکاه شود که
براع وحدال سب حرمان است حتی ما
شیطان هدای دران عصر بورانی موحظ تعالیم
الهی حتی ناشیطان براع وحدال حائر به *
سیحان الله با طهور این رهان حکومه انسان
عافل است * نار می بی عالم انسان از کران
تا نکران حملک و براع اسم * حملک است
بن ادبان * حملک است این افواه حملک است
بن او طان * حملک است بن سروران *
حه حوس بود اکراین اورهای سیبا اراوف عالم
میلاشی میاسد * و بور حفیقت میدر حسید
عمار حرب و قیال می لشست و لسم عایت
ار مهرب صالح وسلام میور به * حهار حهان

(۸۸)

هارئیں محترم حریدہ کریں کامن ولت

حداوید عالمیان عالم انسانی راحمت عدد

حلق فرموده * اکر صلاح وسلام ومحبت
ووفا حمایت که باشد وشاید یابد حمت امداد
حس کردد * وجمع لعهای الهی فراوان وسرور
وطریق نیایان شود * وسائل عالم انسانی
آشکار وعیان وروتوشم حقیقت از هر
سو عیان کردد *

• لاحظه کیید که حضرت آدم وسائرنی
در حمت بودند * یعنی در حمت عدد
در میان حضرت آدم وشیطان از اعی حاصل

(۹۱)

حمد و مختار محترم حرم ناده کاریست کامن ولت

لهم اکل لیل

ای دوست مهران * بعد از ساخت
تام در جمیع امریکا و شهرهای عظیم اروپا
مراحت شرق نمودم * وارابن سفر نسیار
نمیو و خوشبودم ریرانا بهوس مختاری
ملاقات نمودم که فی الحقیقہ مدار افیخار عالم
الاسای هستند فاصل و کامل و مطلع بر حقایق
وقایع و حیر حواه عالم الاسای * علی الحصوص
طالیان صلح عمومی * ریرا عالم الاسای دراین
ایام ترصی مردن مقتبل * و آن حواری ری
وهدم نایان الهی و تخریب مدائیں و قری است
* و قبل بور سند کان عالم الاسای و یتمی اطفال

(۹۰)

دیکر میشد * و روی رمن اسماصه اربور
من میکرد * اکرامیدی هست ار الطاف
رب محمد اس که عو و عایس برسد * و حک
و سیر و تاجی بیع حواریر مدل اسهد دوستی
واشی و راسی و درستی کردد * کامها نهاد
اسکیر کردد * و مسامها مسکیر شود *
و این سه میلادر ا معاد صلح حد دهور ما به
و این الحمن محترم را بر صلحی عادلا و عهد
و همایی منصفه اه موفق و مؤید
و فرماید تا الی الا بد
مسار لک ناشد *

(عبد الله عباس)

(۹۳)

ولائح شورد * و آفاق را میور عالم در عصر
ساق اعلان حریت شد * و در جمیع ممالک
عرب تأسیس نهادن حریب کرد اد الحمد لله
آفای عدل در حتیید * طامات طلم زائل
شد و در این قرن بوران که عالم اسلامی رو
سلو عست یقین است که علم صلح عمومی بر
جمیع آفاق موح حوا هدرد * و این اساس اعظم
پیاء اللہ است و جمیع مهائیان در ترویج آن حان
قدا میعادد و اموال حوالش را مسدول
میدارید *

مرسه سال است که با وجود نابوابی
در جمیع آفاق سهر نهودم سرق و عرب راطی کردم
و در هر معبدی و ریاد ردم و در هر مجتمعی باله
و فیان نهودم مصراحت حک را سرح دادم

(۹۲)

و پیش روسامانی اس آء * دیگر ۴۶ مصیبی
اعظم از این * و چه مرص بر حظری بالآخر
از آن ملاحظه کنید که اول حرب دیگر بود
حال دیگر حرب حسی و حرب وطی شده
هرار حسرت از این نادایی و ازان حونخواری
وار این درندگی * از محاکم مبارکی که در عرب
بجهت ترویج صلح عمومی دندم سیار می‌میور
و حوشیدم * و امیدوارم که آن الحکمها را در
برور توسع یابد تا ابوار او فکار عالمه بر جمیع
آفاق نناد و وحدة عالم انسانی در سرق
وعرب اعلان کردد * عالم آفر ناش آسانش
یابد * اس نهوس شیرمه که حادم عالم انسانی
و مروج صلح عمومی هستند و قریب هر یک
مانند کوکب نورانی از افق انسانی طالع

(۹۵)

بسیار مسوم ولی حر حواهان عالم انسانی
ومروحان صلاح عمومی باشد یا که حر کی حارق
العاده نمایند و مجامع عطمه ها سکیل فرمایند
وارجمنش نداد نهوس مهمه دعوت فرمایند
ما ان قصۂ صلاح عمومی را از حیر قول
بحیر فعل آرند در این امر بسیار عظیم است
با اساسی حصول بینند تجمع و سائل اتساب
نخود تا بایجه حاصل کردد *

سیاه سال بیش هر کس د کر صلاح
عمومی میگرد مورد اسراء میشود * حال
الحمد لله که ادرجه ئی رسیده است که هر
نهضی تصدیق میماید که این قصۂ صلاح عمومی
روح این عصر است و اور این ورن واکن
تعصی اشکلاقی بیان میگرد *

(۹۴)

و وائید صلح عمومی را بیار کردم شرف
و ممقنت عالم انسانی را بوصیح عودم و در بدیکی
و هوخوارکی عالم حسوانی را سرح دادم فساد
عالم طبیعت را تشرح عودم و بورایت عالم
انسانی را نه صیل دادم * أساس ادیان الهی را
واضع و آشکار کردم و تعالیم حضرت مهاء
الله را اعلام عودم * و ایات الوهیت
بدلائل فاطمه عصایه کردم * و حقیقت جمیع
ابیار اثامت عودم * و حبیقت دن کسام
حیات عالم انسانی است و مدلیت الهی
بورایت بعض است مدلل و مهره کردم
از جمیع این مبادی مفصدم تو سلح صلح عمومی
بود * الحمد لله کوشاهای شموایاقم و حشمهای
یندادند و دلهای آکادیاقم * لهدالراس سفر

(۹۷)

پُرتواسطهٔ مستر دلایل مدنی اسکاتلندر
 (اعضاء کمکرۀ نیجم بن‌المللی مدارس)

دوسست عرب و احتراماً نامه
 شما رسید دلیل برآ آبود که محلس بن‌المللی
 تاسیانی در اسکاتلندر بریتیس حواهد کست
 و مراد دعوت محضور عموده بودید رسیار
 حوششود کردیدم ولی افسوس که عارم شرقم
 و محضور سوامم ولی اکر هیکل حسنانی من
 در آن محفل بورانی حاضر ششود هندا حان
 و دلم اند آغاز اول سکردد همیشه در حاطر

(۷۷)

(۹۶)

امندوارم همت بر رکواران عالم انسانی
که موهبت الهی و مصلح عالم هستند
در این ایام که در بالکل حروون بیچاره کان
ریحیه میسود و بالله و فیضان نیمان اعیان
آسمان میرسد و آه و ایں مادران آتش سوران
پسلوں انسان میزند * نهایت همت و قوت
اقدام و فرمادن آن آلس افر و حمه حوا موس
کردد * و عالم آفر ندش آسا یش ناید * و علم
صلاح عمومی بلند شود * و حسمه وحدت عالم
انسانی بتص کردد و جمیع اسر درسایه آن
جمع کردند و کوک سعادت الایه عالم
انسانی ار اوق صلاح عمومی در
نهایت اشراق ندر حشد
عبدالله عباس

(۹۹)

حصول نبیر دو سکانی سکانی مبدل نکردد
این مسئله ناید ما مسدروح در عروق و اعصاب
هشکل عالم سریان و حریان یا ند امید وارم که
آن احمن طلائی این لشکر آسمانی کردد
و آفاق را مسحر نماید همانسان مخصوص فاطمه
هراء اللذ و امر میرمه او در جمیع مسائل بین
المللی که مبعثت از نات وحدت عالم انسانی است
نلى المخصوص صالح عمومی حافظه امید و در
خدمت حاضر و مهیا تا محال الله یاست هر از
نهض در ترویج این تعالیم هراء الله عیدان
و داشت اهی دوحان و ممال فدا کردند هر کاری
محابیت ایش میرود نه عباده او کار عمومی
امید وارم که کل بیان قوت خدمت نای امر
عظیم عائیم و سب آسایش عالم انسانی کردیم

(۹۱)

دارم و دعای نیایم که آن کسکرۀ محترم
موفق به خدمت اعظم در این عصر بورایی
کردد*

هر قرن را مسئله عظیمی * هر حمد
مسئلۀ یاشمار اسکن مسئلۀ ارم مسائل اهمیت
کبری یابد * در قردن ماصی اهم مسائل مسئلۀ
حراب سیاسی بود و این مقصد انتشار رفاقت
ولیکن در این قرن بورایی اعظم موهبت
علم انسانی صلح عمومی است ناید تمدن یابد
تا عالم آفریاد آشناش حوید و شرق و عرب
قطعات جمیع عالم دست در آغوش کردند و
جیع در سایه حیمه وحدت علم انسانی یاسایید
تا علم صلح عمومی بر آفاق موح رد و تا این
مسئلۀ شمع انحصار علم کردد سعادت اندیشه ا

(۱۰۱)

﴿ الواح مبارك حضرت عبد اللهاء ﴾
(عصي ار أحياء سرق در باب)
(سهر لعرب)

أی یاران بورای عسد الہاء سه
سال است که در نادیه های وسیع مانند باد
نادیه بیا هشم و در کوه مانند مرغان دی لاهه
و آشیانه شم و در ره سپار * کهی در درما
سیر طوفان عایم و کهی در صحرا وسعت
بیانان مشاهده کنم دمی ساسودم و آی راحت
نحسنم در جمیع شهر های باختربشارت اطهور
آفتاب حاور دادم و در جمیع کیائس لعره

(۱۰۰)

ملاحظه نمایید که امروز اعظم ورای عالم
صرف تهیات حریمه میکردد با وجود این
ولاح و لجاج چنونه رح نماید ناید حار
کوشید که این ورای عظیم در سعادت
وراحت عمومی عالم انسانی صرف شود و سبب
حیات کردد نه بیان انسان برآورد الفت
به ولوب تحسیل نه نسب او هام بعض
وعداوت ایجاد کند این است آرزوی حیر
حواله ای عالم انسانی امیدوارم که نا موقق
و مؤید کردم و احترامات فائمه
مرا ناعصای آن اخمن

محترم رساید

(عبد الله عباس)

(۱۰۳)

کیاره لعره یا هباء الارهی نلید است و ار هر
ناحه فرناد ناعلی الاعلی دعسان سما می رسد
ا کر یهودی هوا درست بسودند جمیع ارباده
محبت الله سرمیت و مدد هوس * رانجه
کریمه بعض عموای در آفاق ابداح تا
رائجه طبیه مشک حاد ار بس رحم مفقود.
کردد ولی به حیان است این روائح کریمه
دو بر وال وبس رحم بر قرون واعصار
مشکنار *

باری بعد ار مسقا عطیمه ارباده
روحونه حاور کشت حال در اولیم مصر
ایمی استقرار یافم تا اندک راحتی حاصل
کردد و این اعضاء و احراء منلاشی اليتام و قریتی
پاید بلکه اشاء الله با سنان الهی خدمتی شود

(۱۰۲)

یامهاء الا رهی بلند و دم و در جمیع محامع عظمی
در یاد یا علی الاعلی ردم لکن رحمت و مشفت
بد رحه بود که قالب تراوی تحمل آن حستکی
وماندکی مسوالی سمو و نیمه حسمای تا
مشقات یوم ولیالی اسکردهدا در هایت
ضعف و ناتوانی است نا و حوداین عمد الامهاء
فتو ریاورد یحر خفت عالم بیاد ناران افیاده
و در اس آوح فی بایان بال و بر کسو دو بده کرشان
دل و حان ترو تاره کرد *

الحمد لله كه حضرت وحید مؤبد نعایت
دب محبید اس ب آن تشه کان را ساقی
سلسل است و مرده دهیده حدید والمهة
للله ابوار شمس حقيقة بر شرق و عرب تاییده
ولیالی ظلمانی را أيام نورانی فرموده ارهه

(۱۰۵)

وآشیانه این مرغان آواره است و صفات
بورده روره است جمعی از یاران باوها و رفات
طسه بوراء در احمن تصرع تلکوت آهی
و همیع نهاد حاصل و مهیا و سهره فی هایت
وهما * آی حای بوخالی ای حای توحالی آهیک
لداعی در تائل میرند و کلاما لک حدید درس
عقامات معموی میکویید و در هایت محبت
متصر عمد * آی حای توحالی ای حای توحالی
رویها دور محبت الله روشن و حویها راحمه
حست اهی کاسن و دلها ماسد کازار و حسن
ای حای توحالی ای حای توحالی محاس عطمنی
مرتب کائنس کبری مهیا و مهد الماء لعر هر بان
یامهاء الامی * ای حای توحالی ای حای توحالی
حطانه های مهصل در مجامع یهود اثبات حفیت

(۱۰۲)

ودر نارکاه حمال آلهٔ مؤید لعمودی کردد
ا کر ناران ریان تقلیع کسایید شمۀ پاست
دراند که رمای حهان حهان دیگر شود و ابورار
نیر اعظم ساند و طامت مبدل
سورایت شرف و عرب کردد
و علیکم الہاء الا الهٔ
﴿ عَبْدُ الْهَمَّادِ عَمَّاسٌ ﴾
﴿ حَصْرَتْ حَيْدَرْ قَمِيلْ عَلَى ﴾
علیهٔ هباء الله الا الهٔ

لَهُوا لِلَّهِ

ای سهیم و شریک عبد الہاء در عمودت
آسنان هاشت است در کایهور بیا شهر
او کلنده‌هاء امه الله مسس هلنند کو دال لانه

(۱۰۷)

وچال قدم حاصل و باطر * ای حای توحالی ای
حای توحالی باران جمعمدو دو سیار شمعند و ناصر
و سمعند * ای جای توحالی ای حای توحالی،
بر تو افتخار حقیقت در حشیده و شجره
نمایر که سایه او کنده ولسمیم کلس اهری
حیات لحسیده ای حای توحالی ای حای توحالی
دیرور در تلربت نون در قصر ام الله مسس
هرست بودیم قصر است فی شهر ای کلهای
سفید ماسد لثای اوراد حمراء هنائه یاقوت
دمایی سفسه سرمیست واواده کلهای کوکب
ماسد ستاره در حشیده * شب بوی معطر
ومشکبوی سلطان کل افسر بر سر نهاده ناع
وراع آراسته * ای حای توحالی ای حای
توحالی * ابرها کریان کلهای حیدان درختان

(۱۰۶)

مسیح موعد بیوب حصره رسول مسیح
ای حای توحالی ای حای توحالی راهیں فاطمه فائز
و حجج لامعه ظاهر و جمیع ساکت و صامت
وسرور کل راحاصل ای حای توحالی ای حای
توحالی در کنائس مسیحان قوت و عظم
حصره رسول نمایان و طهور حصره اعلی ساطع
البرهان و طلوع شمس حقیقت در حشده و تابان
ای حای توحالی ای حای توحالی کوشیده امتلذدار
این الحاد کل مسمعیں مهبوت و حیران حشمها
خیره حیره سکران* ای حای توحالی ای
حای توحالی حام محبت الله سرشار مجهول
بیاران برآوار قلوب کاشف اسرار* ای حای
توحالی ای جای توحالی مستر رالستن حاصر
عبدالله ناطق میرزا احمد سهراب کاتب

(۱۰۹)

جو اس باطی صحر است یا و طمع دریاست
یاعور ار کوه ارشکوه است جسم تحمل
بها د اسحوان آن کردد ای حای توحالی
ای حای بحالی ار عکسها که میرسد شما ایل
خبر مسدده که حسکی و مانده کی چه
در ره است ای حای بحالی ای حای توحالی
امیدم چماست که عذری عردت ناد
سامان است دل را آرزوی آستان است
حاب را اشیاق روی ناران است * ای حای
بحالی ای حای بحالی * حلاصه سهر ناتها
رسید و صح عودت دمید ریرا لسواحل
اقداوس ناسه ک رسید بعد اراس حرائر
هو بولولو کسور حین و راما اس بمسافت
بعد است قوت وقدرت ناتها رسیده

(۱۰۸)

نارور حمها سپر و حرم نسیم در هایت لطافت
مسطر در عایت حلاوت * ای حای توحالی
ای حای توحالی * ولو له در شهر بیست حر
شکن رلف نار * فدبه در آف بیست حر جم
ابروی دوست * ای حای بوحالی ای حای
توحالی * مصامیں دسیار و فایع یا شمار اسرار
آشکار ولی یاران فرصت ندهند مهلت
نه حشنه نه تعجیل دارند * مسطر خطابند
ومترصد حوانند همهمه اسب دمدمه است
علمله است و رمرمه است محبور بر احتصار م
تعجیل مسکدرم ای حای توحالی ای حای
توحالی محیه مر این است در وکر مراجعت
شب و رور در رحم تمدّقیهه ئی آرام ادارم با القاء
خطاب است یا تحریر کتاب است یا ادای

(۱۱۱)

﴿ بواسطه حساد آها شیخ باقر رائز ﴾
(واقاع‌الام حسین رائز احیای شریویه)
و فاران و حیر الفرجی علیهم الہماء الالهی
﴿ هو اللہ ﴾

ای دو سیان عز بر عین الہماء * سه سال است
که ماسد من عی لانه واشناه سر کشنه کوه
و بیانان و کسکشنه دشت و صحرا هستم
دمی ناسودم و در حائی توقف سمودم دُنمَا
در سیر و حرکت بودم و ندا بمالکوت اهی شد
و لشارت کهی بان افالیم و سیعه رسیده لم
امر اللہ بر هر فراری نامد شد و در هر حضیمه ی
موح رد * ار مسئولی شبانه و رور و نعره
و فریاد حه اسوز مجبور بر قصور بودم * تحریر
ا نامه ئی نواسنیم و مخابرہ با آن یاران دل و جن

(۱۱۰)

است دیگر ناید توحه هر کر شمس حقیقت
مود و سمعه مسار که شاب کرد ناروی حاک
آسمان هم و موی معبر و معطر کرد ام الحمد
لله جمیع و در هر الحکمی ماسید شمیع و ناکد
یکرد رهات القیم محبت اند رحمی است شش
ودور موآست است یاران که همرا هست
هم دم و هم رارید هم آعوس اند و هم آوار
شش و رور بذكر حمال مارک مألوف
و دمسار * ای حائے توحالی ای حائی
توحالی * جمیع یاران الهی راحیت اند
امهی در سان * ای حائی توحالی
ای حائی توحالی * و علیک

النها الای

﴿ع ع﴾

(۱۱۳)

﴿ ملائک بر ما مبدلہ آفاسید مصطفی ﴾
﴿ علیہ السلام اللہ الاعلیٰ ﴾

ای یار و دسم و دوسس دیرس * الحمد لله
عصل و موہت جمال ائھی اراولیم اروما
مراحت نکسور افریکا کردم ایامی حمد
در اس صفحات مکب عودم * ریرا ار طول
سهر و طوفان درما و هواهای مختلف کوه
و صحرای امریکا و مسافرت در اقالیم اروبا
دوری در لندن و قی در بارس * ایامی در المانیا
اوقاتی در ویانا رورهائی در بودا است * هر

(۸۷)

(۱۱۲)

نمودم حال که اشراق رسیدم هجرد وصول
با وجود صعف و ناهت فوراً محابر هر داختم
دیر ادل و حان را مهایب آردو نادناران و ذکر
دو سیان است علی الحصو من آن دو سیان
که همیشه مورد امتحان بوده اند و مستعرق
در بحر افیان با وجود این در هایت میات
واسمهام مقاومت امواح کردند و تحمل
طوفان تعودند و سهینه را نساحل بخات
رسانندند لهذا از احیای خراسان علی
الحمد و صلوات اسروریه و حیر القمری و فاران های
سرور و رضنا حاصل نامند وارم که من بعد
امش از این شعله و فوران در سروریه حاصل
کردد و عالم کم و علی اماء الرحمه البهاء الابهی
﴿ عبد المہاء عباس ﴾

(۱۱۵)

ناری ارای سهر در هر کس سور اسنعداد
اسنماع کلمه حاصل حتی در ممالک و سعه حاور
پیشتر از پیاستر صفت الهی لمد کشته *
لهدا ناید احبابی الهی دوس این عمد فانی کیرند
دمی پیاسا سد * آرام تحو سده همواره در هبات
نشاشت و نشارف ناش مید و نتعلیع امر الله
بردارند * ارهیچ و امعه ئی محذوف لشووند وار
هبح مصادمه ئی ملول اسکردند هرج الهی
حوادث عطیمه را مقاومت نماید * درایام
راحت و امیاب و تر و حال و عدم آفات هر
نسیابی حیرالناس کرد * الله مسرور است
حوش بود است ممدوں است صبور است
وقور است ریز الازه رجهت معمور است ولی
نمده صادف هباء الله ثابت عهد و راسخ

(۱۱۶)

ساعی در حائی و متصل لطبق و حطای با وجود
علمی مراح شت و رور مسحول سدا و صحیح
در محاوی عظمی و کنائیس کبری لهدا حسد
توانی تحمل این مشقات نامهای نعموده علیل
و صعیف کسنه * ولی بعضی وعایت جمال
اُنهی این دور و ره هتر است * قدری تحمل
نافته * حون مواعی رناد در تحرر بود آهدا
وصور سکر دند * ولی ناران بورانی هر دم
در ساحت وحدانی حلوه ئی داشتند و همواره
لحاظه می کردند حال حون اندکی فر صحت
حاصل شد سکارس این نامه برد اختم نادره
جهت نعمودیت احیای الهی یر دارم و سب
سرور قلوب کردم * این امس هایت آردوی
عبداللهاء *

(۱۱۷)

لَهُوَ اللَّهُ

آی ناران عَسْدَ الْمَهَاءِ حَامَ آقَا سَمِدَ
 أَسَدَ اللَّهِ مَاسِكَنَدَرِيَهُ وَارِدٌ وَمَلَاقَاتٌ حَاصِلٌ
 وَحُوْنَ مَأْدُونٌ عَرَاحِمٌ كَسْتَدَ نَامَ شَمَا
 بَكَاشِندَ وَنَاهَهُ حَوَاسِمَدَ اَمَا عَسْدَ الْمَهَاءِ مَا مَدَ
 طَبِرِيَ كَهْ حَسِيدَ شَيَاهَهُ رُورَ مَهَادِيَا وَمَسْتَمِرَا
 بِرَوَارَ هَوَدَهُ وَدَقِيقَهُهُئَيَ آرَامَ يَيَا فَتَهُوَدَرَهَاتَ
 حَسَسَهُكَ وَمَانَدَهُكَ بَدَرَهُهُئَيَ كَهْ تَحْمَلَ تَحْرَرَ
 يَكَ كَلِهَ بَدارَدَ نَأَوْحُودَيَنَ اَزَ هَيَالَ مَحْمَتَ
 اللَّهُ وَامْوَاحَ بَخَرَ الْفَتَاحَ اَءَالَّهُ بَتَجَرِيرَ بَرَدَاحَمَ
 نَأَدَادَهَدَ كَهَ ايَ ولَهَ قَدَرَ مَسْحَدَبَ آدَ
 بَهُوسَ مَسَارَكَهَ اَسْتَ وَايَنَ دَلَ وَحَانَ حَكَوَهَ
 اَسْبِرِيَادَ يَارَانَ * نَارِي مَسْدَتَيَ بَودَ كَهَ درَمَالَكَ

(۱۱۶)

مساق اسد در محظوظ نظم در طوفان نلا
و شدت نلایا مانند کل شکفتنه و مامد نلیل
لعمه و ترا به سراید احبابی الهی رامسلک این
ناید الحمد لله که شما مدتی در سهر در نلا و در
حضر متلا نا و حود این فسوردی ساوردید
وسکوت اسمودید در شهر هادو دید و در
االم صیحه ردید حال ناید یاستر از یاستر
همت حویش بهائید و باران دیگر را
بیر رهبر گردید تا همیع اراس حام
سرمست شوبد و بازجه
شاید و ناید قیام عائد

﴿ ع ع ﴾

(۱۱۹)

کردند و هدایت جمیع روی رمین بردازند
الحمد لله تأییدات حمال مسارک ماند ناران
آدری بیانی مسار دو بوقهات صمداییه میرسد
یس ای احبابی الهی و قب را عصمت شمرید
و هنریت نهوس بردارید و در و کبر و رایا
نی هایت حوالش باشید سرف رام مو رعائید
عرب را معبر فرمائید * جمیع
مسامه اهارا معطر کنید
وعلیکم الہاء
الا یهی
(ع ع)

(۱۱۸)

عرب ماسد لسم هر روری بر افیعی مرور
بودم و در جمیع موارد موافع یادیاران ترق
کردم و دل وحش را هردم هیجانی حاصل
بود حرتنی دام که حکویه هرگز ان یاران
قدس افتادم و هیچ حائی ملاحدا و ساه اسمودم
شی در کوهسار بودم و دوری دردش
ولاله را روی در قطب نجات و دوری در سواحل
دبار و شش و دور فرماد و نعره ند کر حضرت
برور دکار میردم حال ناسکیدریه آمدم و روی
ماران شرق دیدم والحمد لله مسافرانی در رهایت
تسلی و اصرع مشاهده کردم و بیاد شما برداختم
و امیدم حداست که او از شمس حقیقت چنان
برحاور نباشد که از یک تحملیش باخت روش
کردد یاران ایران سلب سرور اقالیم سائره

(۱۲۱)

کسی حسر سوهین دکری همیگرد * در
کسائس و معادن نام آنحضرت بردن ممکن
سود * حال الحمد لله فهوه حمال مبارک در کسائس
عظمی از ات حقیقت حضرت حاتم رسّل
وهادی سبل میسود و مساعین ساکت
وصامت * اندَّا عصی اعتراض نهاد *
ملاحظه کرید که قوه و اعواد حمال
مسارک حه کرده که از ات حقیقت حاتم
این در کاساهای عظمی تجهیز و رؤباء و قسیسها
در هبات بلاعت و ملاححت میسود و همه
کوس میدهید ولا تسمع لهم همساً * ناری
امید حناست که تأثیر عظمی نماید * حال بیاد
شما افتادم و نا وحد مشغولت شما به دور
نکارس این نامه رد احتم که الحمد لله ارارف

لَهُ مَلِكُ الْأَنْوَارِ

أَهْلَ الْفَصْلِ مِنَ اللَّهِ * هَرَبَ حَمْدَهُ دَرَدَشْتَ
 وَصَحْرَاءِ امْرِيَّكَ سَرْكَسْهَ وَسَرْكَرْدَايْمَ
 وَدَرْمَالَكَ غَرْبَ كَكَسْهَ وَيَسَرْ وَامَادَولَى
 درْمَامِعَ عَطْمَى وَمَحَافِلَ كَبْرَى حَتَى درْكَنَائِسَ
 لَعْرَهَ رَهَانَ يَدَاعَ كَوْتَ الْهَى وَيَمَائِيمَ وَاعْلَادَ
 امْرَ مَيَارَكَ وَاهَامَهَ بَرَهَانَ وَانَاتَ وَدَرَتَ اسَمَ
 أَعْظَمَ حَتَى فَوَهَ رُوحَ الْفَسَدَسَ حَصْرَتَ حَاتِمَ
 ابِيَا رَسُولَ كَبْرِيَا نَايَانَ صَرْبَحَ وَسَاطَانَ مَيَينَ
 مَى شَوَدَ ارِيَوْمَ طَهُورَ حَصْرَتَ رَسُولَ تَايَومَى
 هَدَادَ كَرْحَرَى ارْآنَحَصْرَتَ درَانِجَامَوَدَ

(۱۲۳)

بودرسید * الحمد لله كه مضمون برهان ثوت
واستفهامت در امر حضرت پیغمبر بود امر ورد
ثوب و رسوح بر امر لارم استقامت و احباب
خدادر ق آن میفرماید (ان الدین والوارينا
الله ماسته امواسیل علیهم الملائکة) و همچین
مفسر ماید (فاسعهم کا امرت) هر شحری
که رئیس محکم دارد از طواف و اریاح و کرد
یاد استفاده نماید زیرا رئیس محکم است و هر
شحری را که رئیس است از اریاح حفظ
مترکیل کردد ناجه رسیداعصار و دوام و کرد
یاد رئیس کن * زیرا امتحانات شدید است
ایاست که میفرماید (الناس ها کا الا
المؤمنون والمؤمنین ها کا الا المتخمون
والمختون ها کا الا المخلصون والمخلصون

(۱۲۲)

دل وحال صحیح هدی در خشیده و توانان کست
و در تو در حشیده در ارکان رد * لسان ند کر
حضرت اردان از داخت و حیان روضه
رسوان شد * همیع یاران راحیت
ای دع اله‌ی برسان و علیک
الهاء الـ اـ لهـی

﴿ع ع﴾

﴿طهران﴾ بواسطه آقا علام علی علیه
رهاء اللـ اـ عـضـایـ محـرمـهـ مـحـفلـ
روحـانـیـ عـلـیـهـمـ رـهـاءـ اللـ اـ لهـیـ

﴿مـهـمـهـ﴾

أی یاران رحـماـیـ عبدـ الرـهـاءـ * نـامـهـ شـماـ
کـهـ تـارـیـخـ سـلـهـ ۱۳۰۰ - نـمـرـوـ ۱۲۳۳ مـؤـرـخـ

(۱۲۵)

و ملت ان تمکن که مهارت معاویت را محترم
میدارد مسکر ممالک مسوحش نظری رخیان
که از کبرت درندگی کسته هارا میخورد
لهذا تمام ووت هالمع از د مر معارفید * لست
مدارس را شه اسایت را قطع کرد *
علی الخصوص مدرسه وحدت سر که
اساستن البت و محیب و وحدت نیں جمیع
ادائست *

حون دانایان اروپ و امریک و اسیرالیا
وافرانک مطلع بر اساس این مدرسه شدند
شلیک سرور بلند عودید * ولی ایرانیان مدرس
حود ندیان حویشرا و بران نمایید (بخربون
بیوتهم نایدیهم وایدی المؤمن) ا کرمدرسه
نهایان در ایران اسسه شدولی مدارس معدده

(۱۲۴)

فی حظر عظیم)

ناری الحمد لله ان نار ای باو واحود اطوار
راسیحه واطوار دشامجه در هرهاست ثیوت
واسیقامت هدایت المها مصیرع ناسیان
مقدس تایس بقوس موفق تخدمت امر الله
کردند وسام لشمر به جات واعلاء کلته الله

* شوند

تاعرافی ار کاشاد رسید که معارف
مدرسه مدارکه وحدت اسرار است *
سینجان الله مدیت ار لسان میرايد دورانه
مدیت را برآوردند ** مدرسه باید نار کرد
ده مدارس است

در جمیع ممالک متقدمه هر حری و هر
ملّی و هر مذهبی مدارسی دارد و دولت

(۱۲۷)

عبدالله میسودم و در گفتای بی عمل نادان
وقتی که پژوهش در حیمار بلند شد آنوقت
باید رد سویسید حال که محمد بن عبد الله عالمه
السلام قسط طنجه را بیوب نسته و نامش
در اروماموح میراندر دوشتن مشغول شدی
ای بی عقل وای بی فکر س سیلی سیار
سچی بر قهقای رئیس رد و گفت ناشو
بروکم شو *

حالاهم ایران متخصص مسکوشید که
مدرسه هائیان را که اول حادم عالم اساسی است
واساس وحدت لشر است نهدید * و حال
اکه در امریک وافریک و رانان مدارس
شهری تأسیس میشود از اسکه در ایران
نهدید چه حواهد شد *

(۱۳۶)

در ممالک متصرفه در اروپ و امریک حی
در رایانه تأسیس شد *

الته رور نامه ئی که در رایانه طبع می‌سود
وارسال شده بود حوانده اید * وقتی عراف
مدرسۀ هائی که در رایانه تأسیس شده
وارسال می‌کردد *

حضرات ایرانیان در چهارشنبه * وقتی
که ساطران محمد عہدی و آنچه قسطنطیل
اسلام‌مول را محاصره نموده بود و هدف
رمیات مدافعانه نموده بود یکی از در را رد
پاطریق یعنی رئیس عموم کشش‌های مسکونیه
رادید که سکاشت برداخته * وزیر کفت
سرکار رئیس عمومی روحانی خه مسکنی
رئیس حواب داد که کسانی بر ردم مسکونیه

(۱۲۹)

بی انصاف ردع و لع و قع سمود لملکه روز
برور اهنگ الهی تلمذتر شد و بار محبت الله
شعله بایسترد ناپدر حه ئی رسید که جهان بکیر
شد و اروپ و امریک و ترک و تاجیک و آسیا
و افریق مانند دودلبر دست دراعوش
یکدیگر عوده و شلیک وحدت انسانی
علمد شده * هایتش است که اراپیان
دیر و تیشه بروانه خود میرسد ریوا هایشان
چنان اراوا در انطار حلوه دادید که امروز
حمد عصری ارافالم سمعه برستش ایران مینمایند
دیر انسس حسنه ار آن اوی طلوع عوده
و وطن مقدس حضرت بهاء الله است ملاحظه
کنید که چه موهمه‌تی حصر بی‌دار

(۹ ح)

(۱۲۸)

ملاحظه کند در ایران در اطهای
سراح الهی مدتی بسیار ملت و دواوینهاست
قوب قیام نمودند * علم طلم و عدوان
در اورا حسید و هر اردن بیان مهائی را نمیاد
براند احمد و هر اردن بموسی مبارکه را هدف
سهم و سنان نمودند * اولاً بایست هر اردن را
ترحیه شرخه کردند و تلال و تاراخ نمودند
ندران را نام سران نسایدند * اسرار اردنی
ندر نمودند * اطعماً و رباین را بسیار سروسامان
کردند حتی طفالش بیر حوار را بمحیط
طلم و ستم حیر نمودند * حیه نسیاری را
شکرخه نمودند و عقوبات کردند * و داغ
در روی سینه همادند و عاقبت سر نمودند *
جمع آن طلم و اعتساف از طلمان

(۱۳۱)

معارف و صفت و لاحق و تحرارت نمایند *
و این آن مبارکه را نلاوت کنید ﴿ و ما
آنستاکم علییه أَحْرَأً أَنْ أَحْرِي إِلَى الْأَعْلَى
رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ و آن ثانی ﴿ إِذْ تَسْأَلُهُمْ حَرَحًا
خَرَاجٌ رِّبَكْ حَبَرَ ﴾ میهرماهیجوان نخدمت
حق بردارند و سب هدایت کردید
آخر و مردی اطمیند زیرا آخر و مرد سما
بر حداس است *

ماری مجرون میاشند از دست اطالوی
طالمان و اهل عدوان دلکیر مکردید
اینست شائعا و الان و ایاس روس و سلوک
ییحر دان ﴿ وَ إِنْ جَهْدَنَا لِلْهِمَّ الْعَالَمُونَ ﴾ میعنی
و محروم است ﴿ يَرِيدُونَ أَنْ أَطْهِمُوا بُورَ اللَّهِ

(۱۳۰)

در حق ابران و ابراییان فرموده لکن حه
وائده ریرا آکر لثائی و حواهر بدمست اطفال
افسرد ریات تاح و افسر لسود* و شاید از سیک
حها حور د و پرا کشیده کرد حیا که ملای
رومی کعنه* کو هری طعلی نقرصی نان دهد
ناری ای احیای الہی اطر باعتساف و فی
انصافی نادان نمایید ظلم را بعد مقاومت
کشید واعنساف را ناصاف مقابله نمایید
و حوحواری را نهر بازی معامله نمایند*
در ترقی ابران و ابراییان حیر حواه ناشید
و در مدیا ب عمومه نکو سید ا کر مدرسه
رهائی نساید مدارس نی نام و نسان نار کشید
و بر عموم مملل در نکشائید * تاحان دارید
حائمه ای نمایند * و تا تو نهائی دارید ترویج

(۱۳۳)

عیقر س سدر عباس مسکاۃ اقسام

کردد و آئیں ملاً اعلیٰ ترویج شود *

ای ناراں الیوم حبود ملاً اعلیٰ
در ملکوت ایهی صفت استه و مهیا و حاضر
کشته تا خه نفسی در میدان حوالان ماید
فوراً آن حنود مجده حضرت هجوم نماید
این میدان سیار و سیعست ریرا میدان
عرفان است و قصای مقدس حضرت رحمان
و این حیود سیار قوی و واپار ریرا این حیوش
الہامات رحمایه و ویو صفات سیحانہ و افاصات
حییه و سیوحات ریاسه است * این جنود
روح بخشید و زیده عاید و حمک وحدال را
از ریشه براندارد صالح و آشی بخشد

(۱۳۲)

بأوواههم وتأنی الله الا أأن تم بوره ولو كره
الكافرون ﴿٤﴾ وعليكم الهباء الا بهی
﴿ع ع﴾

﴿لَمْ يَرِدْ عَمَّاسُ احْبَابَ الْهَمْزَةِ عَلَيْهِمْ هَمْزَةُ اللَّهِ﴾

هو الابهی

ای ناران عیدالهباء * در اس دم که قلب وحش
در مهایت هیجان است و شارت ملکوت
اوهی از جمیع حهات یعنی نار موؤده
محب الله حسان شعله در قلب آفاق رده که
امکان را تحرکت آورده در حس و قی و چیزیں
حالی ییاد شما افتادم و بذكر شما بردا ختم *
الحمد لله ایحتمی دارید رحمای و محملی آراستند
روحانی و شر و دور منسؤول نخانهشانی هستند

(۱۳۵)

آن سو خیکال بر اشیدیاق را در صحرای آفاق
نه محلی اشراق موافق فرما و ترویج تعالیم
ولصایح حوالش مؤبد کن تا ان حظه و دلار را
عین بسار نماییسد * واقایم فارس را لطیف
آنهاس کلشن اسرار کنید * ای حدا و بد حطا
جوش و دطا الحسن لعصیان ممکر عمران کن
قصور ممیں * قبور لطر همبارب
عمور بوئی * ایك امت الکریم
العراب الوهاب

(ع ع)

(۱۳۴)

و محنت و راستی مبدول تایید

و علیکم التحیه والسلام

(ع ع)

برور دکارا * ملاجأ و ساها * در آن سدر
یاران هر برور یک محاسی آنسی آراستند
و بسیحات قدس محمی بیار استند و سب و رور
تقلاؤب آیا ب بردا حمید و بادع نغمات محمد
ولعوت بواحتند و بکال بحر و سار عمران
حطبا و عصیان حواسند * ای برور دکار
هر چند جمیع دولی بریسان آن موی مستکبارند
و حاکسار و فدائی و حان سار * ای دلبر آفاق

(١٣٧)

الودود قد حمل كل ممكـن الـوحـود أسرـاً لـالـحـكمـ الطـبـيعـةـ
وـدـلـيـلـاـ لـقـوـاـيـهـاـ كـاـرـىـأـ الـاشـيـاءـ كـاـنـتـ سـلـطـةـ
نـاهـوسـ الطـبـيعـةـ وـمـحـدـولـةـ تـحـصـولـتـهاـ وـمـحـورـةـ عـمـدـ
طـهـوـرـ قـدـرـتـهـاـ وـدـوـاتـهـاـ ،ـ حـتـىـ الشـمـسـ الـمـرـ الـاعـظـمـ
لـاـ تـكـادـ أـنـ تـجـرـفـ رـأـسـ شـعـرـةـ مـنـ قـوـاـيـهـاـ بـلـ
هـيـ مـطـيـعـةـ لـكـمـهـاـ ،ـ دـلـيـلـةـ عـمـدـ طـهـوـرـ سـطـوـهـاـ ،ـ دـلـاـ
تـتـعـدـيـ مـدـارـهـاـ ،ـ وـهـذـاـ الـحـيـطـ المـواـحـ مـعـ عـطـمـتـهـ
وـاتـسـاعـهـ لـاـ يـكـادـ سـخـاـصـ مـنـ أـسـرـهـاـ وـلـاـ يـتـجـرـرـ مـنـ
سـلاـسلـهـاـ ،ـ وـكـذـاـ كـلـ الـاحـسـامـ الـعـظـيـعـةـ الـمـتـلـأـةـ
الـمـتـحـرـرـ كـهـ الدـرـهـرـهـ فـيـ هـذـاـ الـعـصـاءـ الـدـىـ لـاـ يـتـمـاهـيـ كـلـهـاـ
أـ تـحـتـ حـكـمـ الطـبـيعـةـ نـأـسـرـهـاـ وـأـدـلـاءـ عـمـدـ طـهـوـرـ قـدـرـتـهـاـ
صـعـفـاءـ عـمـدـ بـرـورـ قـوـهـاـ ،ـ وـلـاـ تـكـادـ تـعـاطـيـ حـرـكـهـ
دـوـنـ أـمـرـهـاـ ،ـ الـاهـدـاـ الـاـسـانـ الـصـعـيرـ الـحـسـمـ ،ـ الـوـسـعـ
الـفـكـرـ ،ـ الـعـظـيمـ الـهـيـ ،ـ الشـدـيدـ الـقـويـ ،ـ اـهـ حـكـمـ
عـلـىـ الطـبـيعـةـ وـيـجـرـقـ قـوـاـيـهـاـ ،ـ وـيـهـدـمـ مـسـاـيـهـاـ وـيـكـسـرـ
شـوـكـتـهـاـ ،ـ وـمـحـدـلـ دـوـلـهـاـ ،ـ وـيـقـطـعـ صـوـلـهـاـ ،ـ وـلـاـ يـعـتـيـ

(١٣٦)

لِهُوَ الْأَكْبَرُ (سَمْعَةُ)

لا يكاد الانسان أن اطلع بالسر المكشون
 في عين الامكان الا بعد الحصول في غمار
 السحر ، والصور تعمي الاسرار . عند ذلك
 يرى الآيات الباهرة ، والدلائل الساطعة ،
 والبراهين القاطعة ، والمحجح اللامعه ، انظر
 الى سر الوحد ، والرهان المسهود ، ان راك

هذه هي ترجمة الخطابة التي القاها حضره
 عبد الباقي كسمير على العلاسعة والطبعيين
 الحصاها بهذه المجموعة لشدة مماستها مع حوار
 دكتور فورال * وقد توصل على حضره قائلاً
 بأنه هو الذي ترحم بهذه الخطابة المعايى لها كما
 تراها في عادة الملاحة ونهاية الفصاحة

(١٣٩)

السُّهُودُ وَهَذَا حَرْقٌ عَظِيمٌ لِقَوَافِلِ الطَّبِيعَةِ ادَّاً لِاَشْهَدِهِ
اَنَّ الْاَسَانَ حَارِقٌ لِشَرائِعِ الطَّبِيعَةِ هَادِمٌ لِصَوْلَاهَا،
كَاسِرٌ لِشُوكِهَا، نَاسِحٌ لِقَوَافِلِهَا، فَاسِحٌ لِمَوَامِيسِهَا،
مَعَ هَذَا الرَّهَانِ الْلَّامِعِ، وَالْحَقِيقَةُ السَّاطِعَةُ الدَّالَّةُ عَلَى
قُوَّةِ قَدْسِيَّةِ الْاَنْسَانِ وَرَاءِ الطَّبِيعَةِ كَيْفَ يَتَحَادِلُ
الْاَسَانُ وَيَتَارِلُ الْحَاهِلُ وَيَسْعِدُ لِلطَّبِيعَةِ وَيَسْجُدُ
لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَعْتَقِدُ اِنَّهَا هِيَ الْحَقِيقَةُ الْخَامِعَةُ،
وَالدَّرَةُ الْمِيَضَاءُ السَّاطِعَةُ، وَالْكَيْمَوَةُ الْحَاجِرَةُ الْمُعَنِّيَّةُ
الْتَّامُ، وَالْمَهْوِيَّةُ الْمُحْتَوِيَّةُ عَلَى الْكَمَلَاتِ تَحَامِيَّهَا
اسْتَعْمَرَ اللَّهُ عَنْ دَلَكَ بَلْ اَنَّ الْحَقِيقَةَ السَّاطِعَةَ الْحَارِقَةَ
لِلطَّبِيعَةِ وَاحْكَامِهَا، الْكَاسِرَةُ لِاسْرَارِهَا، الْكَاسِرَةُ
لِقَوَافِلِهَا وَلِطَامِهَا هِيَ الْاَسَانُ وَهَذَا اعْطَمُ رَهَانٍ
وَاقْوَمُ دَلِيلٍ لِعُلوِّ الْاَسَانِ وَسُمْوَهُ عَلَى الطَّسَائِعِ كَلِّهَا
عَامِعُ السُّطُرِ حَتَّى تَرَى الرَّهَانَ الَّذِي أَرْلَهَ الرَّحْمَنُ
فِي الْقُرْآنِ، حَلَقَ الْاَسَانُ عَامِهِ الْبَيَانِ، اَمَّا الْبَيَانُ
عَمَارَةُ عَنِ الْحَقِيقَةِ السَّاطِعَةِ وَالْاَسْرَارِ الْمَوْدَعَةِ فَيَحْمِيقُهُ

حاكمها ، وردي أصوتها وواميسها ، كما ترى أن
 الإنسان عقتهى قواين الطبيعة هو حيوان دب
 على التراب ، ولكن يكسر بواسطه الطبيعة واطير
 في الهواء ، ومحوص في غبار المغار ، وطارد على
 صفحات الماء ، وربى القوه البرقية الحارقة للجمال
 العاصية العاتية لقاون الطبيعة أنها سرة حصيرة بيد
 الإنسان في رحابة صغيرة ولا شك ان هذا حرق
 لقاون الطبيعة والصوت الحر المتشر في هذا
 المصاء يحصر الإنسان في آلة صماء وهذا أيضاً
 حرق لقاون الطبيعة ، والطل الرائل تحمله الإنسان
 ثابعاً على صفحات الراح وهذا حرق أصل لقاون
 الطبيعة ، وادا نظرت بطر دقيق ترى ان كل هذه
 الصنائع والمدعى والعلوم والمعون والاكتشافات
 والاحتراعات اهم يوماماً كاپ من الاسرار المكبوتة
 والحقائق المصوّه في عيال الطبيعة ولكن الإنسان
 لا يكتشفها وهي في خير العيال واحرجها الي خير

(١٤١)

المهلكة تقابون الطبيعة سيدا للشقاء والعافية وهذا حرق ، وان الانسان يسرّح المعادن التي هي كثبور الطبيعة وأسرارها المكبوتة المصوّبة في عاطفتها ولا يحور طهورها لمحس قاتلها وهذا حرق ، وان الانسان قوّة معمودية تحرق قواين الطبيعة كل تحرق ويغتصب السيف الساهر من بد الطبيعة ويصرّها صرفة دائمة وهذا حرق بل تحريق لقابون الطبيعة *

ثم انظر أن الانسان كاشف لاسرار الطبيعة والطبيعة عائلة عمه وعها ، وان الانسان محار الشرق والعرب طرفة عين وهذا حرق ، وان الانسان مستقر في مرکزه ويشاهد ويكلم ويختار السواحي القاصية وهذا حرق ، وان الانسان حال كوه في حر الثرى له اكتشافات في السماء وهذا حرق ، وان الانسان محير والطبيعة محيرة ، وان الانسان مستشعر والطبيعة فاقدة الشعور ، وان الانسان حي مريض

(١٤٠)

الاسان تعالي الرحمي الذي حلقى هد الموردين ،
المؤيد بالذكر والذكر العظيم ، وامتنانه الله من
السمائات حتى عن الطبيعة الي نعمتها من دون
الله ، وادا لطرا الي السواميس المراعطة لها جميع
السمائات هي خير الطبيعة نرى بوضوح البيان ان
الاسان يقاوم الطبيعة اسيرة الساع الصاريه ولكنه
نقوته مع ورقة مودعه فيه ياما اسر الساع الصاريه ،
وياما دال وفقر الدئاب الكاسرة ، وهذا حرق عظم
ايصال المواميس الطبيعية وان الاسان يدع آثار القرود
الحالية والسمون الحاصرة موارس القرون الآتية
وهذا حرق عظم ايصال المواميس الطبيعية وان الاسان له
آثار ماهرة بعد عيشه من هذه السترة الحاصرة ، والحال
ان الآثار تابعة للمؤثر حيث الاثر المؤثر بوأمان
ولا يخوب وحود الاثر المسمر مع فقدان المؤثر وهذا
حرق ، وان الاسان يجعل لالشجار الماقدة الثمار
قطعا دائمة وهذا حرق وان الاسان يجعل السموم

(١٤٣)

والمكان والطبيعة لا تسکد سرك عن قواطعها
لأنها محورة عليها ، وهذه الآفات والمخاطر كلها
اعتراض الطبيعة وسبب للهلاك والدمار ، وأما
الإنسان فإنه حامٌ للعصرائق كلها الممتعة من القوة
المعنوية الوديعه الاهلية ، واما موارء الطبيعة لأنها
كسر لشوكه الطبيعة وقواطعها ، ومع هذه التراهنين
الواضحه والدلائل الساطعه ، والمحجح المانعه
ما اعقل الإنسان وما اجهله اذا حر ساحداً للطبيعة
وشقوقها وعددها من دون الله ومع ذلك يهدى نفسه
ويسلسوها بغير اسعم عمر الله ول هو مسقاول حسيس ،
ان الإنسان لاعظم شأنها ، واقوم سلطاناً ، واحمل
برهاناً من الطبيعة اي ما ارسل الله بها من سلطاناً
يأله ما بهذه العملة ؟ وما هذه الملاده الكبري ؟ ان
يدخل الإنسان عن الحق القدر وبمامي عن الوديعة
الاهلية المؤدية فيه بغير مقدس من الرب الخليل
ـ ويدع عقله اسيراً للطبيعة ودليلاً لها ان هذا يعمي

(١٤٢)

والطبيعة فاقدة الحياة والارادة ان الانسان يكتفى
الحوادث الآية والطبيعة عاهرة عنها ، وان الانسان
نقصاها معلومة يستدل على النصايا المجهولة والطبيعة
حائلة عنها ، ادأ ثات بالبرهان الساطع أدنى في الانسان
قوة قدسيه والطبيعة محرومة عنها ، وان في الانسان
صفة حاممه لـ كـ الـ لـ شـ من حيث السمع والمصر
والذؤاد والهـ الصـائـلـ الـ آـىـ لاـ بـ نـاهـيـ والـ طـبـيـعـةـ فـاقـدـةـ
لـ هـاـ وـ انـ اـنـسـانـ لـهـ الرـقـىـ المـسـمـرـ وـ لـاـ يـرـاحـيـ
وـ الطـبـيـعـةـ لـاـ رـالتـ عـلـىـ الحـالـةـ الـاـولـىـ أـرـلـأـ أـنـدـاءـ وـ انـ
اـنـسـانـ مـؤـسـسـ لـهـ الصـائـلـ وـ الطـبـيـعـةـ دـاعـيـةـ لـلـرـدـائـلـ
وـ الـعـاصـدـ الـ آـىـ هـىـ مـارـعـةـ الـقـاءـ وـ الـحـصـائـلـ المـدـمـومـهـ
الـ آـىـ حـمـلـ الـ حـيـوانـ عـلـيـهـاـ ، وـ انـ اـنـسـانـ يـتـصـرـفـ
نـقاـنـوـنـ الـ عـقـلـ وـ الـ مـهـىـ وـ انـ الطـبـيـعـةـ تـصـرـفـ بـهـانـوـنـ
الـ طـلـبـ وـ الـ حـمـاءـ ، وـ الـ حـيـرـ وـ الـ شـرـ مـاسـاوـيـاـنـ عـدـهـاـ ، وـ اـمـاـ
فـىـ عـالـمـ اـنـسـانـ الـ حـيـرـ مـدـدـوحـ وـ الـ شـرـ مـكـرـوـهـ ، وـ انـ
اـنـسـانـ بـمـدـلـ وـ اـعـيرـ الـ قـوـاـيـنـ الـ مـؤـسـسـةـ نـاقـصـاءـ الـ رـمـانـ

(١٢٢)

القلوب التي في الصدور والصمم الحميضي الذي يورث
العور ، صم لكم عمي فهم لا يعقلون
ادا قيل ان الانسان حراء من احراط الطبيعة فنقول
لا تكاد الحراء يحتوى على وسائل وكمالات
لاتنتاهى والشكل محروم عنها *
هذا امر مسيحييل والله
يهدى الى صراط
مستقيم

الحمد لله الذي وفقنا للاكمال في يوم الشكل
من شهر الرجبه من سنة ٧٨ من
ظهور نقطة البيان المواقف
٦ دی المعدہ سنة ١٣٢
١ نولہ سنه ٩٢٢

﴿ اكتفى بما في العروان عن المرس ﴾